

Giảng Pháp tại Pháp hội New York 2016

(Lý Hồng Chí, 15 tháng Năm, 2016, Brooklyn, New York)

Chào tất cả! *(Các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt: Kính chào Sư phụ!)*

Mọi người vất vả quá! *(Các đệ tử: Sư phụ vất vả rồi!)*

Đệ tử Đại Pháp cứu độ chúng sinh, đó là việc trước đây chưa từng có, thực thi thì tất nhiên vất vả. Bất kể việc gì đều có tham chiếu. Trong lịch sử người ta đều giảng về cứu độ chúng sinh, nhưng ai đã thật sự cứu độ chúng sinh? [Đó] chỉ là trải thảm ra nhận thức về Thần và văn hoá tu luyện thôi, không ai cứu độ chúng sinh; [đó] chỉ là lưu lại văn hoá ấy, kiến lập tôn giáo, hình thành nên hình thức tổ chức nào đó mang tính xã hội. Còn thật sự cứu độ chúng sinh thì đợi đến các đệ tử Đại Pháp hôm nay tới làm, [khi] thực sự làm là không có tham chiếu, xưa nay chưa từng có. Cho nên các dạng các loại vấn đề mà đệ tử Đại Pháp gặp phải, kể cả ma nạn này, cũng là trước đây chưa từng có, mức độ tà ác cũng là trước đây chưa từng có. Mọi người biết tà ác bị vạch trần ra rồi, [nhưng] thực ra còn có những điều tàn khốc hơn. Dù sao đi nữa, các đệ tử đã từ [tình cảnh] vừa bị bức hại vừa cứu độ chúng sinh mà vượt qua được rồi, hiện nay đã tiếp cận giai đoạn cuối cùng rồi. Nghĩa là sự việc này, dù thế nào, cũng đi tới cuối cùng rồi đó.

Đại Pháp vốn có từ lâu, không ai phá hoại nổi. Bị bức hại ấy chỉ là người tu luyện, đồ đệ Đại Pháp và những chúng sinh tới thế gian để đắc Pháp. Tuy những

chúng sinh đó chưa tu luyện, nhưng quả thực đã đang bị bức hại. Mục đích họ tới là để đắc Pháp, là để được cứu; sự đắc cứu của họ sẽ thành tựu thế giới thiên quốc vốn có của họ và chúng sinh nguyên lai ban đầu của họ. Nghe và tin theo lừa dối của kẻ bức hại hoặc hòa theo thì sẽ khiến họ không đắc được Pháp; [vậy] chẳng phải cuộc bức hại này, đang huỷ diệt chúng sinh, huỷ diệt họ và các sinh mệnh mà họ đại biểu sao? Toàn nhân loại đều bị bức hại. Các đệ tử Đại Pháp là mục tiêu chủ yếu trong cuộc bức hại này, bởi vì họ là đệ tử Đại Pháp, họ mang [trách nhiệm] đi cứu độ người khác. Dùng lời của cự thế lực mà nói, nơi Trung Quốc ấy tập trung rất nhiều sinh mệnh cao tầng, thậm chí các sinh mệnh còn cao hơn nữa, đều tới đó đắc Pháp. Vậy nơi đó tựa như lò luyện đan mà Đạo gia vẫn giảng, lửa ấy ắt phải thiêu rất mạnh, thiêu rất vượng. [Ai] thật sự từ khảo nghiệm lửa mạnh ấy mà vượt qua, trong bức hại tàn khốc đó mà chư vị vẫn có thể kiên trì tu luyện, thì chư vị chính là người tu luyện, thiên thượng sẽ thừa nhận chư vị, chư vị có thể viên mãn. Nếu không vượt qua nổi thì sao? Nó chính là mục đích ấy, nấu luyện, ấy là trừ bỏ cặn bã trong đó, mà luyện ra vàng ròng. Chính là quá trình này, xem ra không có [trật] tự, nhưng trên thực tế là có [trật] tự phi thường, cái loạn của nó chính là biểu hiện ra sự mãnh liệt của lửa thiêu, ấy là có [trật] tự phi thường, nhắm vào các nhân tâm khác nhau mà khởi các tác dụng khác nhau, các nhân tâm khác nhau phản ánh ra các trạng thái khác nhau. Thế nên tôi nói rằng dù thế nào đi nữa, sự tham gia và làm loạn của cự thế lực, cũng như toàn thể những gì đệ tử Đại Pháp đang làm đều đang đẩy tới cuối cùng rồi.

Hình thể trên thiên thượng và trên mặt đất là cùng dạng. Mọi người thấy đó, cái gọi là ‘khảo nghiệm’ đệ tử Đại Pháp một cách tàn khốc cũng vậy, hay kể cả khảo nghiệm đối với chúng sinh cũng vậy, thì cuối cùng chẳng phải viên mãn sao? Vậy người khảo nghiệm có thể viên mãn hay không, ấy chẳng phải là xem mức độ tà ác sao? [Xem] mức độ mãnh liệt của lửa thiêu sao? Ngọn lửa ấy sắp diệt rồi. Những người xấu mà tà ác lợi dụng đều đang bị truy bắt, bị thanh lý; đợi đến lúc đều bị bắt lại, thì mọi người nghĩ xem, sự việc khảo nghiệm đệ tử Đại Pháp này chẳng phải sẽ xong? Có đạt hay không rồi sẽ phân ra? Sự việc này bèn kết thúc rồi. Chính Pháp vũ trụ cũng [sẽ] kết thúc rồi. Chính là việc như vậy.

Bước tiếp sau, còn có việc Pháp Chính Nhân Gian. Hôm qua có học viên đặt câu hỏi về những người chưa đắc Pháp, tôi nói rằng đó là việc của Pháp Chính Nhân Gian tương lai. Làm đệ tử Đại Pháp mà giảng thì chỉ là vào thời kỳ Chính Pháp mà làm việc này, như vậy đệ tử Đại Pháp thời kỳ này là có trách nhiệm trọng đại. Trách nhiệm gì? Như mọi người biết, tôi từng giảng vũ trụ này to lớn nhường nào, sinh mệnh nhiều bao nhiêu? Vô lượng vô kể, không thể tính đếm. Trong kính hiển vi nhìn tới phân tử ấy, sau khi thông qua màn hình phóng đại mà nhìn, thì cùng dạng như phân bố của tinh thể vũ trụ, kết cấu phân tử phóng đại lên nhìn thì là trời. Nhưng phân tử vẫn không phải lập tử nhỏ nhất, bên dưới nó còn có nguyên tử, phóng đại lên nhìn, thì phương thức tồn tại của lập tử cũng giống như các vì sao trên bầu trời, cũng là tầng trời ấy. Nguyên tử cũng không phải nhỏ nhất, bên dưới nó còn có các lập tử

vi quan hơn, vi quan hơn, vi quan hơn, vi quan hơn nữa. Tầng tầng lập tử chính là các tầng trời, lập tử càng nhỏ thì uy lực của chúng càng lớn. Người học vật lý giảng rằng càng vi quan, lập tử càng nhỏ thì tính phóng xạ càng lớn, lực lượng càng lớn, năng lượng càng lớn. Đúng thế, các lập tử xem ra cùng dạng như các tinh cầu, vậy trên mặt ở đó có những gì? Người ta đều biết trên mặt địa cầu là có người, trên các tinh cầu khác có sinh vật hay không, thì chỉ là nghiên cứu ở bề mặt không gian đồng đẳng với nhân loại, cho rằng khả năng là có [cái] có, có [cái] là không có; nhưng đa số không tồn tại sự sống ở không gian bề mặt, rất nhiều sinh mệnh là tồn tại ở không gian hình thức khác, nên chư vị không nhìn thấy chúng. Khoa học nhân loại rất hữu hạn. [Trên thực tế] tất cả tinh cầu đều có sinh mệnh, đều có hình thái xã hội các sinh mệnh, thậm chí còn có rất nhiều thế giới phồn hoa, vậy hỏi có bao nhiêu sinh mệnh? Tôi giảng ấy là lập tử phóng đại lên nhìn thì thấy cũng như tinh cầu, hỏi có bao nhiêu sinh mệnh? Truy tiếp nữa, tầng tầng lập tử cấu thành tầng tầng thiên, hỏi vũ trụ bao la này là to lớn nhường nào? Là có bao nhiêu sinh mệnh? Mà giữa các lập tử với nhau là một diện không gian tổ [hợp] thành từ các lập tử vi quan mà không nhìn thấy được thì đều là địa, vậy to lớn ngần nào? Có bao nhiêu tầng diện các tầng như thế? Nó vô cùng phức tạp. Tầng tầng đều như thế, ngay cả Thần cũng không truy tra được rõ, không đếm nổi rốt cuộc có bao nhiêu sinh mệnh, đối với người mà nói thì đều là Thần, chính là nhiều đến mức độ như vậy.

Đệ tử Đại Pháp là chư Thần hạ thế có trách nhiệm trợ Sư cứu chúng sinh, gánh vác trách nhiệm cứu độ

chúng sinh ở hạ giới. Chư vị cảm thấy tu luyện cá nhân của mình không tốt cũng không sao, tựa như phương thức tu luyện trong lịch sử, cho nên có những người không tinh tấn lắm, lúc tu lúc không. Nhưng chư vị đã nghĩ tới chưa? Khi chư vị đến thế gian này đã ký [thệ] ước với tôi, chư vị phát thệ cứu độ những chúng sinh đó, chư vị mới có thể trở thành đệ tử Đại Pháp, chư vị mới có thể làm việc này, nhưng chư vị không có làm tròn [thệ ước]. Chư vị không có hoàn toàn làm tròn [thệ ước], trên lưng mà chư vị đang gánh vác vô lượng vô số chúng sinh được phân phối cho chư vị, một quần thể sinh mệnh rất lớn ấy, mà chư vị không cứu độ, thế thì sao đây?! Đó chỉ đơn giản là một vấn đề tu luyện không tinh tấn thôi sao? Đó là phạm tội cực đại cực đại! Tội lớn vô tỷ! Chư vị nói xem tới lúc đó chư vị gọi Sư phụ, rồi nói rằng con chưa tu được tốt thừa Sư phụ, và thế là xong việc sao? Ai có thể buông chư vị? Cự thế lực có buông chư vị chăng? Chuyện này trọng đại nhường nào?!

Nhưng có những người, chính là không tinh tấn như thế, nhân tâm mạnh nhường ấy, gặp việc gì cũng dùng nhân tâm để đo lường, thậm chí có [học viên] xưa nay chưa từng đứng tại Pháp mà nghĩ mình là đệ tử Đại Pháp, nghĩ tới sự trọng đại của trách nhiệm của mình, đều không đặt việc cứu độ chúng sinh ở vị trí số một để suy xét vấn đề, đều là dùng nhân tâm đi suy nghĩ vấn đề. Chư vị thích hay không thích, trong tâm chư vị phần hận bất bình, chư vị nghĩ sao làm nấy, như thế có được chăng?! Thần sẽ như chư vị chăng? Nếu [việc] cứu độ chúng sinh đều như chư vị, thì làm sao cứu độ chúng sinh đây? Chư vị thích thì chư vị cứu, chư

vị không thích thì chư vị không cứu, thế thì có thể cứu độ chúng sinh hay không?

Cái phồn vinh của thế gian con người hôm nay là chưa từng có trong lịch sử. Phương diện thứ nhất là để những chúng sinh kia, tại tình huống phồn hoa và dẫn động các chủng các dạng chấp trước của con người, mà không để chư vị đắc Pháp. Chính là dạng thức đó, đều đang hấp dẫn tâm chấp trước của chư vị, nhìn xem chư vị có thể đắc Pháp hay không. Chư vị trong tình huống như vậy mà vẫn có thể đắc Pháp, thì thừa nhận chư vị. Chư vị không đắc Pháp được thì là chính chư vị là không đạt. Phương diện thứ hai, vũ trụ nguyên lai vốn nên huỷ diệt rồi, những sinh mệnh ấy nguyên lai vốn nên đào thải rồi, nên hẳn là như thế, chư vị có thể vượt qua thì thiên thượng mới thừa nhận chư vị. Vậy hỏi ai có thể vượt qua chứ? Có thể! Chẳng phải có Đại Pháp, Đại Pháp của vũ trụ đang truyền sao? Người khác đắc được, thì chư vị tại sao không đắc?! Người khác có thể tu được tốt, thì chư vị tại sao tu không tốt?! Đó chẳng phải vấn đề cá nhân sao? Thiên thượng nhìn nhận rằng đây là công bình. Nguyên lai chính là nên huỷ diệt rồi, chư vị muốn cứu họ, thì chính là như thế đó. Tại sao họ có thể được cứu, nào có dễ dàng như vậy? Chính là nghiêm túc đến thế. Nhưng trong hoàn cảnh như vậy, trong thế giới náo nhiệt này, thêm lên đó là bức hại tàn khốc, hỏi ai có thể làm tròn ý tu luyện đây? Trong tu luyện chướng ngại lớn nhất là nhân tâm, người ta có bao nhiêu tâm người thường, tâm chấp trước, thậm chí trong những đệ tử Đại Pháp không tinh tấn, có những [người] đã bị lôi vào. Thệ nguyện mà mình phát ra, loại tâm tình kích động của thời đầu đắc Pháp đã mất rồi.

Bức hại, là ai đang bức hại? Chẳng phải con người sao? Trong lịch sử rất nhiều tin đồn của Thần chẳng phải cũng trải qua [như thế]? Chư vị muốn đắc được là những gì? Chẳng phải viên mãn trên con đường [thành] Thần? Bức hại lẽ nào có thể dao động người đang trên con đường [thành] Thần? Đó chẳng phải nhân tâm chư vị đang bị xúc động, danh-lợi-tình bị dao động, từ đó mà thành như thế?

Mọi người nghĩ xem, dù bức hại thế nào, dù cuộc bức hại này nghiêm trọng ra sao, nó có thể ngẫu nhiên chẳng? Từ xưa tới nay, vũ trụ này, hết thấy những cái này, đừng nói chỉ nhân loại, mà toàn thể vũ trụ đều đang chiếu theo quy luật đã được an bài từ trước khi việc xảy ra mà diễn ra. Nhân loại thì càng như thế. Năm nghìn năm nhân loại là một kiếp số, văn minh năm nghìn năm là một kịch bản. Tôi bảo mọi người này, quả thực là một kịch bản. Mỗi lần khoảng 5000 năm thì lịch sử nhân loại sẽ kết thúc, nhân loại sẽ huỷ diệt, nguyên nhân huỷ rớt là thành-trụ-hoại-diệt là quy luật của vũ trụ. Đã tới bước đó, thì cái gì cũng không còn tốt nữa, đạo đức nhân loại không được nữa rồi, vật chất cũng hỏng rồi, bèn huỷ rớt đi; phẩm chất đạo đức không đạt nữa thì nhất định bị huỷ rớt, được lưu lại đều là phần còn tốt, để làm như là nhân chủng [nòi giống], rồi lại phát triển lại mới; kịch bản này được thu hồi lại, chỉnh sửa lại mới, trong diễn nghĩa 5000 năm ấy, phần nào không thoả ý thì được chỉnh sửa, chỉnh sửa, chỉnh sửa. Cho nên rất nhiều chư Thần, các bậc thánh giả và người tu Đạo trên thế giới chẳng phải đều giảng những lời thế này? Nói rằng nhân loại là lặp lại, lịch sử nhân loại là lặp

lại. Lời đó rất thường được giảng trong giới tu luyện, thường được nghe thấy, chính là chuyện như vậy.

Địa cầu này là lịch sử 100 triệu năm. Có người nói, sao là 100 triệu năm? Phát hiện của các nhà khoa học nói là trên 2 tỷ năm, trên 4 tỷ năm. Tạo ra trái đất này, không phải là từ không thành có đâu, mà là [tạo thành] từ những thứ lấy từ các nơi trong vũ trụ, tức là tập trung từ các loại khối vỡ tàn phá trong vũ trụ. [Những thứ] hữu dụng, cần cho trên trái đất, thì lấy về, nhưng mà những thứ đó vốn đã có rồi, tập hợp thành trái đất. Các vị trắc định thế nào đây? Các vị đi trắc định chúng, chúng là từ thời gian trước đó. Con người chính là con người, họ vẫn luôn bị cuộc hạn trong lối nghĩ của con người. Tuổi thật của địa cầu này chính là 100 triệu năm, không thể vượt quá 100 triệu năm. Vượt quá 100 triệu năm, thì vật liệu của nó sẽ toàn bộ không còn được nữa rồi.

Trong 100 triệu năm ấy, thời gian đó cũng không ngắn. Mọi người nghĩ xem, 100 triệu năm đó có bao nhiêu 5000 năm? Đã tồn tại bao nhiêu văn minh 5000 năm? Kịch bản này đã được chỉnh sửa bao nhiêu lần rồi? Tai nạn của nhân loại đã lặp lại bao nhiêu lần rồi? Hôm qua tại hội [gặp mặt] Thần Vận tôi đã giảng cho mọi người, tôi nói rằng không phải nói đùa đâu nhé, hiện nay có Đoàn Nghệ thuật Thần Vận, hỏi thời bấy giờ có Thần Vận hay không? Dù sao thì cũng là có múa cổ điển Trung Quốc, nhưng mà biểu diễn múa Trung Quốc, múa cổ điển thì không nhất định phải là người phương Đông. Vì nơi Trung Quốc ấy cũng không toàn là người Trung Quốc lên biểu diễn, có người các tộc duệ khác nhau biểu diễn, từng đóng vai người Trung

Quốc, từng đóng vai Trung Quốc thời kỳ đó, ‘Trung tâm chi Quốc’. Thời kỳ lần trước là chủng người da trắng diễn, lần cuối cùng này là chủng người da vàng diễn.

Tôi thường giảng rằng nhân loại tựa như vở kịch, nhưng cuối cùng người có thể được cứu hay không, trong Chính Pháp có thể cứu chúng sinh hay không, cái đó là chưa biết, cái đó chưa từng có trong kịch bản. Hết thủy văn hoá, tư duy, và hành vi nhân loại đều là vì để giải màn diễn kịch tính cuối cùng này, rốt cuộc thì cuối cùng có thể lưu lại bao nhiêu chúng sinh, cái đó chưa có an bài. Đặt định qua thời gian lâu đến thế, hai [lần] địa cầu, 200 triệu năm lịch sử, an bài sự việc này. Làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, chư vị không có bất kỳ lý do nào không đi hoàn thành sứ mệnh của mình. Khi chư vị đang ngồi nơi đây, khi chư vị được gọi là ‘đệ tử Đại Pháp’, bất kể là chư vị tinh tấn hay không, là học viên mới hay cũ, thì chư vị chính là có trách nhiệm này. Nếu không có duyên, [thì] hôm nay chư vị tuyệt đối không ngồi tại đây.

Nhưng có người nói ở đây còn có không ít đặc vụ. Đúng! Tôi rất rõ ràng, ngay cả những đặc vụ ấy thì cũng là dùng hình thức đó mà để họ tới nghe Pháp! Cũng là Thần an bài! Không nhìn vào công tác của người ta, Đại Pháp hồng truyền là không nhìn vào công tác của người ta, không nhắm vào đoàn thể, chỉ nhắm vào nhân tâm! Dù chư vị làm gì, thì tư tưởng là bản thân chư vị, nhân tâm là bản thân chư vị, lựa chọn tương lai là bản thân chư vị. Điều cấp cơ duyên cho chúng sinh. Thế nào là ‘từ bi’? Thế nào gọi là ‘cứu độ chúng sinh’? Nhưng vào thời kỳ mạt pháp có người chính là cần làm việc đặc vụ, [thì] cứu hay không cứu? Đời này họ là đặc vụ, [nhưng]

đời trước là người rất xuất sắc, sinh mệnh trước đây vị Thần rất vĩ đại đó! [Trong] hạng mục Đại Pháp chư vị cảm thấy họ không đúng lắm, [thì] đừng để họ làm cụ thể là được rồi, tu luyện vẫn để tu [luyện]. Chư vị để họ trực tiếp đi giảng chân tướng, đi làm các việc khác cũng được mà. Những việc trong hạng mục, những sự việc an bài cụ thể thì chư vị đừng để họ làm là được rồi.

Có những việc, mà bản thân chư vị chính là không thể nghĩ tới một cách có lý trí. Đối với việc chư vị cần làm cũng là dùng nhân tâm tranh cãi tới lui, chư vị từ đầu không hề nghĩ rằng chư vị là đệ tử Đại Pháp! Chư vị gánh vác trách nhiệm to lớn nhường nào! Chư vị từ đầu không hề chiều theo xuất phát điểm chư vị cứu độ chúng sinh mà suy xét vấn đề, toàn dùng nhân tâm để suy nghĩ! Một khi đụng phải vấn đề cụ thể thì nhân tâm bèn nổi lên! Một khi gặp việc cụ thể thì nhân tâm bèn xuất ra! Chư vị nói Đại Pháp đây là chuyện đùa sao? Khi thật sự không thể đối đãi một cách chính xác, thì thật sự có vấn đề. Mà cũng không phải vấn đề nhỏ đâu, sinh mệnh chư vị và sự vĩnh viễn của sinh mệnh chư vị đều sẽ bị cụ thể lực kết thúc.

Không chỉ đệ tử Đại Pháp tới thế gian này là từng ký [thệ] ước với Sư phụ, mà tất cả con người, sinh mệnh tới thế gian này, chư Thần tới từ thiên thượng, đều có ước với tôi. Vũ trụ quá to lớn, sinh mệnh quá nhiều, địa cầu quá nhỏ bé, dung [chứa] không nổi quá nhiều sinh mệnh, những sinh mệnh được lựa chọn đều từng phát thệ muốn giúp tôi Chính Pháp và cứu độ chúng sinh thì mới có thể tới trái đất, chỉ là trước đây trong lịch sử tôi đã an bài đệ tử Đại Pháp cụ thể tới làm việc này. Nhưng đối với hồng Pháp, người truyền người, thì đối với họ

mỗi người đều có trách nhiệm. Đó là việc của người thường rồi.

Then chốt là đệ tử Đại Pháp cần phải làm tốt những việc chư vị cần làm, [nhưng] thậm chí ngay cả chư vị tu luyện còn không tinh tấn, chư vị cũng tu luyện không ra sao cả, lúc tu lúc không, hạng mục Đại Pháp cứu người thì nhân tâm dẫn động chấp trước của chư vị, trong tâm toàn là căm phẫn bất bình. Chư vị bất bình gì đây?! Chư vị không biết chư vị tới để làm gì chẳng?! Chư vị không biết trách nhiệm của chư vị trọng đại ngần nào chẳng?! Chư vị không biết có vô số chúng sinh đang đợi chư vị cứu, đó là trách nhiệm của chư vị! Đó là nguyện của chư vị! Mọi người cùng nhau làm các việc cứu người ấy là cơ hội, là khai sáng điều kiện cứu người, còn không vận dụng cho tốt, chư vị không làm những việc mà đệ tử Đại Pháp cần làm tốt thì chư vị sẽ phạm tội lớn ngần nào chư vị biết không?!

Đệ tử Đại Pháp ấy, có rất nhiều người khi giảng chân tướng, nói là mong người khác có thể đắc Pháp, tiến vào [đây]. Tâm là tốt, nhưng thường là khi chư vị giảng chân tướng, giảng rằng sự tà ác của tà đảng Trung Cộng cũng vậy, rằng đệ tử Đại Pháp là chính cũng vậy, là tốt cũng vậy, thì người kia đều có thể tiếp thu, nhưng chư vị bảo họ tu luyện thì không được. Tại sao? Đương nhiên lấy có đều là tôi còn phải kiếm tiền, tôi còn phải nuôi gia đình, tôi còn có việc này việc kia. Họ không tiến vào được. Về biểu hiện là không nghĩ tới tu luyện, chư vị biết chẳng ấy là Thần không để họ tiến vào? Thần để họ lấy các chủng các dạng lấy có, thao túng các chủng các dạng nhân tâm của họ để tránh né tu luyện, là vì họ không xứng làm đệ tử Đại Pháp, là vì

đệ tử Đại Pháp đã là từ lịch sử định ra rồi. Có [người] đắc Pháp sớm có [người] đắc Pháp muộn, cái đó không sao cả, người đó là đệ tử Đại Pháp. Nhưng có những người chính là không tiến vào [đây] được, vì họ không xứng đảm đương sứ mệnh vĩ đại này.

Ví như Đoàn Nghệ thuật Thần Vận, muốn mời một kỹ thuật cao, nhưng họ không tu luyện. Gượng ép đưa họ vào thì qua các chủng các loại lấy có mà rời đi. Có những người không tu luyện, muốn vào, chư Thần cũng khiến họ rời đi. Cự thể lực cũng không để họ ở đó, là vì cảm thấy họ không xứng ở đó. Thần Vận là cứu độ chúng sinh, là việc mà đệ tử Đại Pháp làm, bởi vì Thần Vận ắt phải là một đoàn thể nghệ thuật có yêu cầu cao về tính kỹ thuật, nói [giả dụ] có một [người] vừa có kỹ thuật vừa có thể tu luyện, thì quả thực có thể tiến vào, cuối cùng có thể đạt, thì là lưu họ lại, không được thì không để họ vào. Mà ngay cả tiến vào rồi, mà không thực hiện việc mà phía minh bạch của họ đã đáp ứng, thì cũng phải để họ rời đi. Là vì đây là đoàn thể tu luyện, đây là đoàn thể cứu người, không chỉ [có] người ở khu nhạc orchestra, người trên sàn diễn, mà chư Thần cũng ở đó. Nói [giả dụ] một người thường, người thường nghiệp lực đầy thân và không hề tu luyện cũng ở tại đó, thì lẽ nào có thể như thế? Trên thực tế là chuyện như vậy. Nghĩa là, đệ tử Đại Pháp là đoàn thể này, không phải ai cũng có thể tiến vào. Mọi người biết, chư Thần cũng đang trợ giúp làm, biểu diễn của Thần Vận kỹ thuật kỳ xảo trên sàn diễn và dưới sàn diễn đều sẽ xuất hiện kỳ tích. Đoàn nhạc truyền xuất ra thanh âm ấy, hiệu quả thị giác mà người ta nhìn thấy ấy, là đã qua Thần gia trì rồi, không ai sánh nổi. Người ta thấy gì, nghe gì thì

là siêu việt nhân loại. Đương nhiên, một người thì điều kiện kỹ thuật càng tốt thì hiệu quả càng tốt.

Là một hạng mục khác của đệ tử Đại Pháp thì cũng là như thế. Không có nhân tài, tìm nhân tài ở xã hội, tìm tới tìm lui, cuối cùng không được, vẫn là dựa vào bản thân chư vị. Chư vị đã là đệ tử Đại Pháp, thì nên là chư vị làm, chư vị tại sao dựa vào người thường? Tại sao không nghĩ biện pháp tự mình giải quyết, bồi dưỡng nhân tài? Đều [chỉ] nghĩ đến làm cho nhanh, phải vậy không? Chỉ thấy cái lợi thiểu cận. Tư tưởng ấy là văn hoá đảng do tà đảng nhồi nhét vào. Làm việc gì thì hãy làm nó cho tốt. Trong quá trình thực thi cái được nhìn là nhân tâm chư vị, chứ không nhìn bản thân sự thành công của chư vị. Trong quá trình chư vị thực hiện thì hãy cứu người ta! Trong quá trình chư vị thực hiện thì là quá trình chư vị tu luyện đề cao, đồng thời khởi tác dụng cứu độ chúng sinh! Không hề nói rằng chư vị thực thi việc đó thành công thì chư vị mới có thể khởi tác dụng cứu độ chúng sinh.

Còn có một tình huống, các ngành nghề đều có học viên [liên quan tới tình huống này], có người đã quen đặt trọng điểm vào những vấn đề tiểu tiết. Nào là động tác luyện công, nào là tốc độ di chuyển ra sao, hoặc nói như động tác sai một tí, thì trong tâm cứ mãi không chịu. Mọi người ngồi tại đây, trước khi tới làm người thì đều có là Phật gia, Đạo gia, và các loại Thần. Bảo chư vị này, bộ những thứ này của Sư phụ, là dùng để đưa chư vị quay về vị trí nguyên lai của chư vị, [và] chư vị nguyên lai là có những thứ nguyên lai của chư vị. Tôi không có cường điệu một cách quá chi tiết về mức độ tiêu chuẩn của chư vị, [giống nhau] như từ một khuôn

đúc ra, tôi không giảng như thế. Động tác về đại thể là đúng, thì là có tác dụng rồi. Để tâm cởi mở, chớ để tâm vào những việc tiểu tiết đó, cũng đừng dùng các chủng các loại nhân tâm để xét vấn đề. Có người trong khi học Pháp cũng là học những gì, học thời gian nào, học Pháp thì học bao nhiêu lâu, trong học Pháp thì là đọc cái này mà không đọc cái kia. Đề tử Đại Pháp có thời gian thì chớ vì học Pháp, là vì chớ vì là người tu luyện, chớ vì không học Pháp thì chớ vì làm gì? Thời gian còn lại có thể cứu càng nhiều người càng tốt!

Học Pháp tập thể là do tôi lưu lại cho mọi người, luyện công tập thể là do tôi lưu lại cho mọi người, trừ tình huống bức hại cực kỳ nghiêm trọng, các nơi bên ngoài Trung Quốc đều nên làm như vậy. Không có lý do không làm, nó quan hệ tới vấn đề con người tương lai đặc Pháp luyện công, do đó, luyện công và học Pháp tập thể là không thể không có. Học Pháp là lấy cuốn «Chuyển Pháp Luân» làm chủ. Nếu như thời gian nhiều hơn, thì chớ vì học các bài giảng Pháp khác, cái đó là không sao cả, cần lấy cuốn «Chuyển Pháp Luân» làm chủ. Nếu trên thực tế thời gian ít, học không được những điều khác, thì bản thân chớ vì tìm thời gian để đọc những bài Pháp mà tôi giảng về phương diện khác. Đây là việc rất đơn giản, không có tận lực yêu cầu chớ vì phải thế nào, không có quy định cứng nhắc là chớ vì phải ra sao, [nhưng sao] chớ vì cứ nhất định phải quy định chết cứng như thế!

Nhưng mà có một điểm, tuy không yêu cầu đến thế kia, [nhưng] chớ vì cần phải coi bản thân mình như là người tu luyện! Tự thân chớ vì chủ động học Pháp! Chớ vì không học Pháp thì chớ vì làm sao thực thi những

việc này? Chư vị nói ‘ta có thể’. Dựa vào tư tưởng giáo hoạt và cơ trí của con người mà làm, thì bảo đảm chư vị làm không nổi, tại sao? Chư vị ở nơi người thường làm các việc kinh doanh, các việc trong công tác thì có thể đều được, nhưng chính những việc này thì không được, là vì lời chư vị nói ra không có năng lượng, không ở tại Pháp. Chư vị muốn cứu họ, lời chư vị giảng ra không tiêu nghiệp được, không trừ đi chấp trước của họ, thì chư vị làm sao có thể cứu họ?! Chư vị muốn cứu họ, thì chư vị phải tự mình là người tu luyện, lời chư vị giảng ra mới có năng lượng, có thể tiêu trừ thiên kiến và chấp trước của họ, có thể khởi tác dụng như thế, có thể ức chế những thứ gây rối loạn bất hảo trong tư tưởng của họ lúc bấy giờ, chư vị mới có thể cứu họ, kể cả các loại hoàn cảnh giảng chân tướng, chẳng phải cũng là như thế? Cũng có người nghĩ, ‘ta là học viên cũ, một quãng thời gian không học Pháp cũng không có vấn đề’. Là có vấn đề, càng [là học viên] cũ thì càng không được, là vì bộ phận tu xong đã cách khai rồi, phần công tiên thiên được đẩy đến vị trí cộng thêm chính niệm của chư vị trong Pháp thì mới khởi tác dụng được, không học Pháp, ly khai Pháp thì chỉ huy không được, là vì đó là lực lượng của Pháp.

Những nhân tâm và tâm lo sợ kia lẽ nào có thể điều động nổi công? Người ly khai Pháp thì công bèn hạ xuống, không còn gì cả. Tôi vẫn luôn giảng, tôi nói rằng tu luyện ấy, chư vị mà ly khai Pháp này, thì chư vị không là tu luyện nữa. Chư vị ly khai Đại Pháp, thì hết thấy những gì chư vị làm, đều không phải đệ tử Đại Pháp đang làm, chỉ là người thường đang làm việc tốt mà thôi, sẽ không viên mãn, chỉ tích công đức. Tích công

đức không tăng công, đó chính là ở con người nơi đây. Đệ tử Đại Pháp, chúng sinh của chư vị mà chư vị còn không cứu, vô lượng vô số chúng sinh đang đợi chư vị cứu, mà chư vị cứu không nổi nữa rồi, có những lúc còn không chú ý tựa như người thường. Chư vị cảm thấy là việc rất đơn giản, chư vị cảm thấy từng cử động, suy nghĩ của chư vị đều rất tự nhiên, đều rất đơn giản, có sao đâu? Có gì đâu? Tại sao không sao cả?! Trách nhiệm của chư vị trọng đại! Lẽ nào không sao cả?! Ngay cả chư vị người tốt nơi người thường, chư vị không tu luyện, thì chư vị đã là vi phạm tội lớn! Vì chư vị không cứu những chúng sinh mà chư vị nên cứu!! Chư vị không làm tròn [thệ] ước tiền sử chư vị đã ký kết!! Chẳng phải vấn đề này sao?! Trước đây tôi giảng là chưa từng dùng khẩu khí thế này để giảng cho chư vị. Trong tâm Sư phụ gấp gáp, sắp tới cuối cùng rồi. Có những người không gấp. Làm sao đây?! Những học viên mà giữa chư vị với nhau đã dùng nhân tâm bài trừ đi, tất nhiên cũng là thực thi không tốt, cảm phần bất bình mà rời đi, thì chư vị không đưa họ trở về thì cũng là phạm tội. Chư vị tưởng rằng như việc nơi người thường, rằng đã qua rồi là qua rồi ư? Đơn giản vậy chăng?

Sinh mệnh của vũ trụ này nhiều tới mức không thể tính đếm, mà họ đều đuổi một con mắt tới, tựa như một đường tuyến, mà phía trước là con người, vô lượng sinh mệnh vũ trụ đều đưa một con mắt, nhìn chăm chăm vào mỗi từng đệ tử Đại Pháp! Tầng tầng đều có! Hơn nữa trong tầng tầng con mắt còn có con mắt! Vì thế hơn, mà Thần ở tầng thấp cũng không biết, bên trong con mắt thì ở vi quan hơn còn có từ vi quan hơn đuổi con mắt tới, chen chúc nơi địa cầu, chung quanh không

còn kẻ hở, đều là nhìn chăm chú vào hết thấy con người nơi đây. Từng cử động của chư vị, từng ý từng niệm của chư vị, họ đều đang quan sát, là vì chư vị sẽ quyết định tương lai của sinh mệnh của họ! Họ không gấp gáp sao! Chư vị cảm thấy ‘tôi là mặc kệ, thực thi tốt hay xấu thì cũng đến thể thôi’. Không phải không liên quan, chư vị có biết trách nhiệm của chư vị to lớn nhường nào chẳng? Gọi ‘đệ tử Đại Pháp’ [nghĩa] là gì? Là tùy tiện gọi vậy ư? Đây là xưng hiệu thần thánh vĩ đại nhất!

Đương nhiên, có rất nhiều đệ tử Đại Pháp thực thi còn rất tốt, tuy nhiên nói ít nhiều đã từng vấp ngã ở mức độ nào đó. Không sao cả, Sư phụ nhìn thấy, có những nạn là con người không chịu nổi, đều là không tính, vấp ngã rồi dựng dậy bò lên mới là xuất sắc. Thực thi lại cho tốt! Chỉ cần chư vị có thể luôn thanh tịnh vượt qua, vẫn luôn đang tu, vẫn luôn làm những gì đệ tử Đại Pháp nên làm, thì là xuất sắc, Sư phụ là thừa nhận chư vị! Hy vọng mọi người khích lệ đứng lên cho chuẩn, đuổi theo cho nhanh, hơn nữa cũng cần làm cho tốt. Đưa lời nói này tới các đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc Đại Lục. Không được bị hãm trong nhân tâm, những việc tiểu tiết, tranh cãi mãi không thôi. Hình thể cũng không ngừng biến hoá, không được nhiều nhân tâm như thế.

Tôi nghe nói có những nơi, đã ra luyện công rồi, có học viên giảng chân tướng đến giảng ở đồn công an, cục công an cũng giảng, tới giảng ở các cơ quan chính phủ, thậm chí thực thi rất là tốt. Có những nơi mà tà ác quả thực không dám tiếp tục bức hại đệ tử Đại Pháp một cách nghiêm trọng nữa. Hình thể này đang biến đổi, tà ác cũng càng ngày càng ít, dù thế nào đi nữa, kể cả những kẻ đi bức hại, có những [người] đang đợi

chư vị cứu độ. Tất nhiên có [kẻ] phạm tội quá lớn, thì có thể chư vị giảng chân tướng họ cũng không nghe. Không phải là họ không nghe, mà là Thần không cho họ nghe. Nhưng dù thế nào đi nữa, các đệ tử Đại Pháp là không có lựa chọn, chư vị đối diện chúng sinh thì đều cần cứu độ.

[Từ sau] khi tôi xuất sinh, rất nhiều chư Thần đều xuống theo. Từ lúc đó thì năm nào cũng có, Thần vẫn luôn hạ xuống. Đợi tới khi tôi truyền Pháp, những vị Thần đó cũng là đến đây như hoa tuyết rơi. Chính là nhiều như thế. Tôi tính tuổi [của họ], từ khi tôi truyền Pháp cho tới nay, vậy là những người trẻ khoảng 25 tuổi, quả thực còn có rất nhiều người chưa hề được cứu, đều là chư Thần tới, họ hạ xuống mặt đất, tản ra các nơi toàn thế giới, có người làm người không nổi, không có thân người nhiều đến thế, bèn làm động vật, làm thực vật, tại sao xã hội bây giờ yêu cầu bảo hộ động thực vật cao đến thế, những năm này, đều là có nguyên nhân, là Thần an bài, đang dẫn động, không ai thấy rõ những việc này, nhưng mà đều không đơn giản.

Thế gian nhân loại là cõi mê, hễ hạ xuống thì mê chắc, hết thấy những gì trước đó đều quên cả. Rất nhiều người đều biết, hiện nay toàn thế giới, bất kể là các chính phủ, hay các nhà khoa học, dù sao thì rất nhiều người đều biết, rằng nhân loại đã đi tới cuối cùng rồi, chỉ là không nói ra được ngày nào nhân loại sẽ kết thúc, cái này là họ rất rõ ràng. Tài nguyên nhân loại đã không được nữa rồi, địa cầu đang nhanh chóng huỷ hoại, mà trước hết bị hỏng là nước. Có người vẫn còn muốn cuộc sống thoải mái hưởng thụ, vẫn còn muốn cuộc sống hạnh phúc, tôi nói đó là người thường rồi. Nhưng dù

thế nào đi nữa, con người chính là con người, bất kể họ là đến từ tầng thứ cao đến đâu, thì tới nơi con người, họ chính là nhập vào trong mê, không cho họ nhớ ra những chuyện ban đầu. Làm sao đây? Chính là chư vị đi cứu họ. Cần từ chính Lý, từ Pháp mà giảng, từ tại sao bị bức hại mà giảng, để người ta thăng chính niệm lên, thì Thần mới thừa nhận đó là cứu họ. Chư vị dùng kỳ tích để hiển thị, thì sẽ còn khiến người ta chấp trước mạnh hơn vào năng lực, người ta sẽ vì năng lực mà tới tu luyện chứ không phải vì sinh mệnh được đặc cứu mà tu luyện, thế thì không thừa nhận. Đó không phải cứu độ, người ta thấy rồi, thì sinh mệnh xấu xa tới đâu cũng đến tu luyện. Tự thân Sáng Thế Chủ hiển ra một số vậy tốt hơn không, đâu cần chư vị hiển hiện ra làm gì?

Có người chính là đang nghĩ, khi Jesus giảng lâm, khi vị Thần nào đó sắp tới, đó chẳng phải là bầu trời đã hiện ra sao? Oa, Thần đại hiển, chính là đại hiển rõ ràng. Tôi bảo chư vị này, đó nhất định là ma tới đó. Sinh mệnh là có tội, cần giải thể trong thành-trụ-hoại-diệt rồi, thì mới tới trong mê để cầu cứu. Ất phải trong mê mà thăng lên chính niệm, thì họ mới có thể được cứu. Đại hiển rành rành, Thần tới rồi nhé, thì mọi người nghĩ xem, người xấu xa đến đâu cũng tới tu luyện, thì chư Thần trên thiên thượng còn cần tới cỡi người chuyển sinh làm gì? Sáng Thế Chủ trực tiếp đứng ở đó bảo “Các vị đều biến thành tốt”, đưa tiêu chuẩn cho họ, là được rồi, một câu thôi, còn cần tới làm người để làm chi? Không phải là đạo lý đó ư? Là hết thấy đều đã không phù hợp tiêu chuẩn rồi, đối với sinh mệnh vũ trụ mà giảng, thì là vì sinh mệnh từng phạm tội, cần phải tới trong mê này, để chư vị chịu khổ, và trong khổ nạn ấy,

chư vị vẫn còn biết tu luyện, chư vị còn có thể thăng chính niệm lên, thì Thần nhìn nhận, đó mới là xuất sắc, mới cho phép họ tu luyện, mới cho phép họ được cứu, chẳng phải đạo lý này sao?

Còn những Thần thực sự đã chạy vào, chạy vào tam giới. Họ ở thiên thượng nhìn thấy các Vương của thế giới của họ và Chủ Thần của vũ trụ của họ của thiên quốc của họ hạ thế, tại thế gian thực thi rất là không tốt, [họ] sốt ruột không chịu được, Đại Pháp truyền rồi mà còn chấp mê bất ngộ đang làm những việc xấu, họ biết là đã không thể được cứu nữa, có [những vị] bèn đơn giản là trực tiếp chạy tiến vào, muốn thức tỉnh người kia. Tam giới là không cho tiến vào đâu, tiến vào liền không xuất ra được, sau khi tiến vào thì cũng như con người. Có [những vị] còn giương cánh, bay tới bay lui, dần dần, họ cũng không linh nữa, cũng bay không nổi nữa, cuối cùng chết ở nơi con người này. Thực sự chạy vào là có hàng mấy vị. Còn có một số hình thức khác, hễ tiến vào liền không ra được nữa, phải biến thành cũng tựa như con người. Chết tại nơi đây. Cõi người này là không thể phá mê trong thời gian Chính Pháp, vì để cho người nhìn thấy thì cũng bằng như phạm tội, tới phá cái mê của con người, cho nên điều ấy là không được phép. Đương nhiên còn có [những vị] bị con người nhìn thấy, có rất nhiều người đã thấy cảnh tượng này, [nhưng] đó là số ít người thôi.

Dù thế nào đi nữa, Sư phụ cũng là từ Pháp Lý mà giảng cho chư vị, tôi cũng không thể đại diện rõ ràng cho chư vị. Đương nhiên có những [vị] nhìn thấy những gì thì [ấy là] chư vị nhìn thấy rồi, đó là thấy tình huống bên ngoài bề mặt con người, ấy là [do] năng lực của chư

vị tạo thành, không ở bề mặt thì không tính là phá mê. Đó là nên để chư vị nhìn thấy. Hoàn toàn tại bề mặt con người mà hiện ra thì cái mê liền phá rồi. Nhưng có một điểm mà chư vị biết, những điều Sư phụ giảng là trước đây chưa từng có, không ai có thể giảng ra. Không chỉ hết thấy tầng tầng sinh mệnh của vũ trụ này đều trong ký ức của tôi, mà tương lai của nhân loại, quá khứ của nhân loại, cái gì thì cũng ở tôi đây, cái gì tôi cũng biết, nhưng là không thể biểu hiện cho chư vị. Kỳ thực cũng biểu hiện ra một chút, chư vị đã nghe nói Sư phụ dạy hát rồi. (*vỗ tay*) Những [học viên] làm vũ đạo họ đều biết, các chuyên gia vũ đạo cũng không hiểu biết bằng tôi, bởi vì ngay cả vũ đạo tiền sử cũng là tôi làm. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Đương nhiên không chỉ là một số dạng đó, họ nói Sư phụ thoáng cái liền biết nhiều thế, ài, thực tại là có một số người không nỗ lực, tiền sử đã phát nguyện tới làm việc này, họ đã không tới, không ai làm, [nên] tự Sư phụ làm.

Dù sao đi nữa, làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, tôi chính là muốn bảo chư vị này, chư vị cần phải biết trách nhiệm của chư vị trọng đại ngàn nào, chứ không phải trò đùa trẻ con đâu. Việc này là đã tới cuối cùng rồi, cả tôi còn sốt ruột lắm, chư vị lại không coi ra sao cả, nhưng mà, cuối cùng dù khóc cũng đã muộn. Hết thấy của thế gian đều có an bài một cách có mục đích, dẫn khởi chấp trước của con người, những gì không để chư vị được cứu là có quá nhiều, chư vị không coi bản thân như người tu luyện thì cũng là đi thuận theo [chúng] sao?! Chư vị là hy vọng của chúng sinh, chư vị là hy vọng của chúng sinh một phương ấy!

Cuộc bức hại này hiện nay quá tà ác rồi, những gì cự thế lực an bài hiện nay quá tà ác rồi, những gì tôi đặt định ra trong 200 triệu năm toàn bị chúng huỷ rồi, bị chúng làm thành như thế này đây. Tôi nguyên lai là Thiện giải hết thấy, nhưng mà, đã thành thế này rồi, vậy chỉ có thể là thế này, tương kế tựu kế. Người khác có thể làm tốt, chư vị tại sao không thể làm cho tốt?! Cũng thế. Nếu không có tình huống gì, thì hẳn nên là thực thi được tốt.

Không ít học viên đến từ Đại Lục, thân phận của chư vị, những gì của chư vị đều không thể được đệ tử Đại Pháp phụ trách đại hội xác nhận, mỗi năm đều có rất nhiều đến từ Đại Lục, do đó họ rất lo lắng, nói liệu có thể xuất hiện vấn đề chẳng. Cuối cùng tôi nói, học viên Đại Lục xa xôi thế, tới một lần là không dễ đâu, vẫn để họ vào thôi, (vỗ tay) đừng ngại [trong đó] lẫn vào một số người khác. Ai nghe được thì đều là duyên phận, nguyên lai chư vị chính là tới để đắc Pháp mà. Không làm nổi đệ tử Đại Pháp, chư vị cũng [hãy] giữ một chính niệm, chuẩn bị làm cho tốt, [hãy] có trách nhiệm với các sinh mệnh mà chư vị đại biểu.

Được rồi, thời gian còn lại tôi sẽ giải đáp một chút câu hỏi cho chư vị. (vỗ tay nhiệt liệt) Hãy viết các tờ câu hỏi, đưa cho đại hội.

Hãy đưa lên đây.

Đệ tử: Mấy năm nay rất nhiều học viên từ Trung Quốc Đại Lục đến hải ngoại, họ đa số khi ở Đại Lục là chưa từng bước ra gì cả, còn nói Sư phụ an bài để họ chứng thực Pháp ở hoàn cảnh nói lỏng nơi hải ngoại. Sau khi tới hải ngoại, họ ngôn ngữ không thông, không hiểu rõ xã hội hải ngoại, không rành văn minh phương

Tây, thêm vào đó là thời gian dài trong ảnh hưởng văn hoá đảng, đã tạo thành những vấn đề thậm chí can nhiễu đến các hạng mục khác nhau. Thêm lên đó là người một số địa phương sử dụng người không có nguyên tắc...

Sư phụ: [Chư vị] cảm thấy các học viên cũ ở ngoại quốc không phối hợp, dùng học viên đến từ Đại Lục nghe lời thuận tay hơn. Năng lực công tác của chư vị cũng quá kém rồi!

Những học viên đến từ Trung Quốc Đại Lục, không phải phê phán chư vị đâu, đa số không thực thi được tốt ở trong nước, ở ngoại quốc cũng thực thi không tốt lắm. Thậm chí có người ở Đại Lục đã dưỡng thành cái tâm sợ hãi, sang ngoại quốc rồi vẫn không dám gặp học viên, né tránh đến tiểu bang xa xôi, không biết làm gì nữa. Còn có [người], những thứ thời gian dài ảnh hưởng văn hoá đảng quả thực rất nghiêm trọng, phương thức tư duy, hành vi cá nhân không ăn nhập với con người thế giới.

Chư vị có thể cảm thấy cái đó thật tự nhiên. Không phải thế đâu, tại sao tà đảng Trung Cộng phá hoại văn hoá Trung Quốc? Là vì văn hoá đó đã được đặt định qua thời gian lâu thế, mục đích là cuối cùng có thể để con người đắc Pháp! Cựu thể lực thấy rằng đắc Pháp quá dễ dàng, chúng bèn làm loạn, phá hoại, huỷ rớt đi văn hoá ấy. Trải qua những vận động ở Trung Quốc, xem ra như [để] chinh những người phản đối tà đảng, nhưng kỳ thực bị đánh đổ là tinh anh của văn hoá Trung Quốc! “Đại cách mạng văn hoá” tiếp theo thiêu huỷ văn vật, huy hoàng của 5000 năm, đâu đâu cũng có văn vật, nhặt một viên gạch trên mặt đất còn có mấy nghìn năm lịch sử, nhà ở của mỗi gia đình, cả đồ dùng lặt vặt trong

nhà cũng là đồ cổ mấy trăm năm trở lên, toàn bộ bị tà đảng huỷ hết. [Chúng] kiến lập một bộ những thứ đấu tranh, một bộ những thứ đấu tranh giữa người với người, một bộ không văn minh nhất, những thứ lưu manh nhất. Nhưng cái đó là ở xã hội Trung Quốc Đại Lục người ta đều sinh sống như thế, chính là quen thể và cho là bình thường rồi, cảm thấy mọi người đều thế cả. Người trẻ thậm chí cảm thấy con người thì chính là nên như thế, thế hệ lớn lên trong văn hoá đảng cảm thấy xã hội đó không sao mà.

Nhưng ra ngoại quốc, chừ vị thấy người ta đều là trông không khác mấy, một cái đầu, có tứ chi, nhưng mà không giống đâu. Trước khi tà đảng Trung Cộng tới [Trung Quốc], kể cả người ở Trung Quốc, người toàn thế giới có lý niệm phổ biến là giống nhau như đúc! Đành rằng màu da hình tượng khác biệt, động tác cử chỉ bất đồng, [nhưng] chuẩn mực văn minh và phân biệt tốt xấu trong tâm, thì cái đó là giống nhau như đúc, không có khác biệt gì, là một vị Thần quản! Nhưng mà hiện nay, người Trung Quốc hể đi đến đâu, thì nơi đó phiền. Tôi nghe nói, du lịch đến Thụy Sĩ, người Thụy Sĩ chịu không nổi nữa, [bèn] chuyên môn mở cho người Trung Quốc xe lửa riêng.

Đệ tử Đại Pháp cũng cần chú ý. Tôi nghe nói khi phát tư liệu, tới các khu nhà cao cấp, thấy bãi cỏ rất tốt, thì đá toạ thôi, (*mọi người cười*), bèn ngồi đá toạ ở đó. Chừ vị như thế thì người ở chỗ đó làm sao chịu nổi? Tại xã hội này, lý niệm của người ta không như thế đâu, cái đó là chưa từng thấy. Nghe nói còn có những hành xử không văn minh. Tôi kiến nghị, rằng đã tới ngoại quốc, chừ vị cần thật nhanh học tập người phương Tây,

hoặc người Hoa sinh sống lâu ở Mỹ quốc, hãy hỏi họ xem họ là xử sự thế nào giữa người với người. Hãy hỏi họ nhiều những gì mà chư vị chưa minh bạch, nhanh chóng chuyển biến tư tưởng, nếu không chư vị không làm gì nổi ở địa phương đó, làm ra thì phản tác dụng, bằng như phá hoại. Thời đầu bức hại đệ tử Đại Pháp số người [tuy] chưa đông, [nhưng] ở xã hội quốc tế, [vẫn] cường chế xoay chuyển tình thế này. [Giờ] chư vị tới đây, chư vị đang khởi tác dụng phụ diện. Hãy nhanh chóng xoay chuyển đi! Đệ tử Đại Pháp, làm gì cũng là cực đoan, thế thì không được đâu.

Xã hội kia của tà đảng Trung Cộng làm gì cũng cực đoan! [Còn] xã hội này làm gì cũng lưu lại một khoảng không gian, nên làm sao thì làm như thế, chư vị có thể chịu không nổi. Chư vị phải chịu thế, chư vị phải làm như thế. Trung Quốc Đại Lục quả thực là như thế kia, làm gì cũng cực đoan, ngay cả mở một quán ăn cũng kêu là “Hoàng trong các Hoàng”, “Vua trong các Vua”, “Trời trong các Trời”. (mọi người cười) (Sư phụ cười) Tôi là nói, rằng muốn làm cho tốt việc cứu người ở xã hội quốc tế, thì lý niệm kia cần nhanh chóng xoay chuyển đi.

Đệ tử: Vài năm nay có rất nhiều học viên các nơi mua nhà ở xung quanh núi, trong đó rất nhiều người không đăng ký theo quy định, cũng không theo quy định tham gia “Điểm Cứu Bình”. Khu vực đó rất xa New York, không có hạng mục giảng chân tướng, giao thông cũng bất tiện, một số học viên không biết tiếng Anh, không biết lái xe [nên] ở đó không làm được gì cả.

Sư phụ: Là như vậy, chư vị cần có thân phận chính thức ở Mỹ quốc. Tới đó mua nhà, chư vị đã ở xã hội Mỹ

quốc một thời gian rồi, cũng không ảnh hưởng hạng mục khác, chư vị cũng biết lái xe. Chư vị nói [học viên] từ Đại Lục, chư vị chen chân vào đó để làm gì? Chư vị không được lên núi, cũng đừng tìm Sư phụ, Sư phụ là không quản những việc về sự vụ đó đâu, họ có chuyên môn quản lý. Đi ra cũng không làm tốt việc nên cần làm.

Đệ tử: Có những người phụ trách một số địa phương hoặc người điều phối hạng mục rất ít trao đổi với học viên, thậm chí không trao đổi, có [những người] không nghe ý kiến, kiến nghị của người khác, tự mình cảm thấy ai không nghe theo thì thay đổi họ đi.

Sư phụ: Tôi bảo chư vị này, giữa chư vị và ai đó phối hợp không tốt, làm người phụ trách, người phụ trách hạng mục, thì chư vị đều là hữu lậu trong tu luyện, chư vị đều cần sửa đi. Chư vị sửa không được thì là hữu lậu, trong viên mãn của chư vị chính là có vấn đề. Chư vị không tin ư? Tôi vẫn luôn nhấn mạnh chư vị phải phối hợp với nhau cho tốt. Làm một người phụ trách, chư vị lẽ nào không có năng lực như thế? Chư vị cứ bài xích người khác, [thử hỏi] kiên nhẫn thuyết phục thì mất nhiều công sức lắm sao? Bản thân việc đó chẳng phải tu luyện sao? Chuyên chọn cái dễ dàng là tu luyện ư? Tâm bình khí hoà giảng rõ đạo lý cho người ta, trao đổi với học viên thì khó đến vậy sao? Chư vị năng lực kém, rất nhiều việc làm không được tốt, chư vị còn muốn hiển thị hiển thị, biểu hiện biểu hiện, có cần vậy không? Thần nhìn ấy không phải bề mặt của chư vị, nhìn ấy là dụng tâm cá nhân của chư vị! Cũng không nhìn năng lực của chư vị, mà là nhìn dụng tâm của chư vị có đúng không. Tâm chư vị có tại Pháp hay không. Chư vị tại Pháp, Thần bèn giúp chư vị phối hợp.

Tâm chư vị không tại Pháp, tâm chư vị tại làm việc, ai nghe lời thì dùng người đó, ai không nghe lời thì không dùng, [người] nghe lời ấy tương lai sẽ không nghe lời, là vì chư vị chưa vượt qua quan này, ai không nghe lời thì đều để chư vị khiến rời đi, chư vị bèn không còn người nữa, chư vị còn gì tu nữa, cuối cùng còn lại bản thân chư vị thôi. Lẽ nào không có năng lực như thế? Các đệ tử Đại Pháp, quá khứ tôi vẫn giảng, tôi nói, rằng ở thiên thượng chư vị đều là Vương, bản sự đâu cả rồi? Người ta nói chư vị từ tầng thứ cao tới, hẳn phải mang theo một chút nhân tố chứ, một chút trí huệ chứ, những bản sự đó đâu cả rồi?

Đệ tử: Đệ tử Italy quảng bá Thần Vận, tu luyện không lên được, chưa hình thành chính thể.

Sư phụ: Về Italy, nên nói là cũng khá lắm rồi. Nhưng tôi cảm thấy, rằng việc Đại Pháp cũng vậy, việc Thần Vận cũng vậy, kể cả một số việc khác của Đại Pháp, [những việc] không phải một số ít người làm. Nếu chư vị ở địa phương đó chỉ là một người, thì Thần sẽ giúp chư vị làm việc đó thành công. Nếu địa phương đó có những người khác mà không góp sức, thì Thần tuyệt đối không cho phép, do đó chư vị ắt phải tới bảo mọi người đều ra làm. Người phụ trách là người điều phối, điều phối họ cho tốt, điều động cho tốt, để mọi người đều ra làm, vậy mới là người phụ trách! Chư vị bảo ‘tôi là người phụ trách, tôi là cần tự mình làm’, không phải chư vị nói chư vị là người phụ trách làm việc đó, không phải khái niệm đó đâu. Tôi vẫn luôn giảng thế này, tôi là để người phụ trách dẫn dắt tốt người ở địa khu đó. Đừng sợ họ xuất vấn đề, đôi khi có thể là chưa có kinh nghiệm, thời gian lâu rồi, làm đi thì họ có kinh nghiệm.

Then chốt là cần thường xuyên dẫn dắt họ học Pháp, để họ nhận thức trách nhiệm trọng đại, họ sẽ dần dần thực thi được tốt.

Đệ tử: Học viên qua đời vì nghiệp bệnh trên bia mộ viết những chữ biểu hiện liên quan đến Đại Pháp, thế có thích hợp không? Hải ngoại, Đại Lục đều có. Còn có [trường hợp] đặt sách Đại Pháp trong quan tài.

Sư phụ: Đứng tại góc độ đệ tử Đại Pháp mà xét, thì những việc bôi nhọ Đại Pháp là không thể làm. Trong tâm đệ tử Đại Pháp thì Đại Pháp là thần thánh, đặt vào quan tài người chết để bầu bạn theo thì thể mục rửa thì làm sao có thể được? Chân thể tu xong là đã rời đi rồi, kia chỉ là nhục thân mà thôi. Nếu bôi nhọ Đại Pháp thì các vị bằng như định ra một tội lớn nhất đặt ở đó cho người đã chết, bản thân các vị cũng là phạm tội. Việc gì cũng cần đứng ở góc độ Đại Pháp mà suy xét, như thế mới là trợ Sư.

Đệ tử: Nơi du lịch các điểm khuyến “tam thoái”, nếu gặp tình huống thế này, hỏi họ là đảng viên chẳng, họ bảo không phải. “Từng vào đội thiếu niên chẳng?” Họ gật đầu. Giúp họ chọn một tên [hoá danh] để thoái đội, rồi bảo họ nhất định phải nhớ cái tên mà mình [dùng để] tam thoái, họ bảo “Vâng”, hoặc nói “Cảm ơn”, hoặc nói “Biết rồi”. [Con] xin hỏi, như vậy có tính là đã thoái chẳng?

Sư phụ: Tôi là cảm thấy, chư vị các điểm du lịch, không phải là lấy thoái đảng, thoái đội, hay bản thân việc “tam thoái” làm mục đích, chư vị nhớ kỹ nhé, là lấy giảng chân tướng cứu người làm mục đích! (vỗ tay nhiệt liệt) Chư vị cảm thấy người kia có cứu rồi, thì mới được. Chư vị cảm thấy người kia chỉ là ứng phó theo

chư vị, thế thì chư vị tựa như bị họ lừa. Tất nhiên, họ trước hết là đồng ý thoái, cái đó đã là một bước rồi. Tiến một bước giảng chân tướng cho họ, cần họ thật sự biết được, thế mới được.

Đệ tử: Kênh thông tin do học viên Canada làm thời gian dài vay tiền từ họ hàng của học viên, vận hành hạng mục, con số đã rất lớn rồi. Năm ngoái sau khi Sư phụ giảng Pháp ở miền Tây Mỹ quốc, có học viên chất vấn phải chăng [lối làm việc này] xem như gây quỹ, người phụ trách nói, rằng họ là vay, không phải gây quỹ, còn coi âm thanh chất vấn đó là ma nạn.

Sư phụ: Phải rồi, hạng mục của đệ tử Đại Pháp, đệ tử Đại Pháp làm việc gì, về cơ sở đều nên là thần thánh, ít nhất phải đi ấy là con đường chính thì mới có thể cứu người, mới là hạng mục đệ tử Đại Pháp. [Nếu] cơ sở của chư vị chính là lừa dối, tuy động cơ chư vị là vì để giảng chân tướng, làm hạng mục Đại Pháp, là việc tốt, nhưng xuất phát điểm của chư vị là không đúng, thế có được không? Đó chính là ngay từ đầu con đường đã bước đi không chính.

Chư vị biết đó tà đảng Trung Cộng vì sao vừa bắt đầu đã chính là để nó hình thành từ lưu manh? Chính là để bảo con người, rằng cơ sở của nó chính là sai, cơ sở của nó chính là tà, sẽ không lâu dài.

Có một số việc, chư vị quả thật cần cân nhắc kỹ lưỡng. Làm việc gì đó tìm tôi thì nói thế này, quay về tìm cách cầm [tiền] từ học viên. Lúc cầm tiền thì nói thế kia, rằng sau thì chính phủ cấp tiền. Tuy rằng [sau này] trả xong là được, nhưng mà trả không được, cũng biến thành một bộ bao biện khác, sau thì cuối cùng thành ra thế nào, có thể còn có [bao biện] gì đó nữa. Nếu thật

sự tham dự một hạng mục nào đó mà chư vị muốn tổ chức, thì tự mình bỏ tiền ra, thì ấy là chuyện khác.

Đệ tử: [Bộ phim] “Davids chiến Hồng Ma” đoạt giải, khiến hàng vạn người thấy được tội ác cướp tạc sống đang diễn ra ở Trung Quốc. Nếu là chế tác tác phẩm chất lượng cao thì đòi hỏi đầu tư cũng lớn, nhưng khi đệ đơn xin tài trợ từ chính phủ, có một phần [tài trợ] là tác phẩm hoàn thành xong mới được phát. Chúng con chiếu theo bảng giá thị trường, trong tình huống có thông tin điều lệ vay mượn chính xác, và hoàn trả chi tiết đúng nguyên tắc và có bảo chứng, đã tới xin vay một số nhỏ các học viên có điều kiện và người thường vốn vẫn ủng hộ chúng ta, nhưng một số học viên cho rằng chúng con là gây quỹ.

Sư phụ: Về việc này, tôi cũng đọc [câu hỏi này] rồi, một [câu hỏi] khác tôi cũng vừa đọc rồi, hai cái này dường như là [do] ý kiến hai phương diện. Chính trong trường hợp này, sau khi tôi giảng về trách nhiệm đệ tử Đại Pháp, chư vị hãy suy nghĩ lại về những vấn đề này. Nếu là đúng, chư vị hãy cứ làm, tôi không phản đối; nếu không đúng, thì chỉnh sửa cho đúng.

Đệ tử: Xin hỏi Sư phụ, trên núi có một số cách làm, chẳng hạn, không ăn súp-lơ xanh, sữa bò cần đun chín, vậy [chúng con] cần học theo không?

Sư phụ: Ai nói thế? (mọi người cười) Những đồn đại này truyền tới mức quả thực cái tâm nào cũng có thể phản ánh ra. Trên núi xưa nay không có quy định làm thế đâu, cũng không có nói như thế.

Đệ tử: Có thể thỉnh Sư phụ nói một chút chẳng, dụng ý việc hiện nay làm 24 nhân vật lịch sử?

Sư phụ: Việc này thì tôi cảm thấy vẫn là có ý nghĩa. Tại sao, như mọi người biết, điều tà đảng Trung Cộng phá hoại chính là văn minh truyền thống Trung Quốc, chúng ta đưa nó lại và khôi phục nó, thanh trừ văn hoá đảng, chẳng phải khôi phục văn hoá truyền thống sao? Thực tế nó là có tác dụng ấy, do đó tôi cảm thấy việc này là việc tốt.

Đệ tử: Học viên vừa từ Đại Lục ra ở Khu phố Tàu chưa được mấy ngày liền được các kênh thông tin kéo vào làm kênh thông tin, mà tại điểm giảng chân tướng khuyến tam thoái chỉ có một vài học viên, những điểm chân tướng đó buộc phải ngưng.

Sư phụ: Các hạng mục thiếu người, đi khắp nơi tìm người, kéo người, cũng không quan tâm là học viên đó ra sao, có đạt không, có liễu giải xã hội này không, chính là cứ lôi vào đã, cuối cùng phát hiện toàn thân đầy văn hoá đảng, toàn thân đầy những thói quen không lành mạnh được dưỡng thành trong văn hoá đảng, những thủ đoạn không lành mạnh giữa những người ở Đại Lục với nhau, toàn thân đều thế. Tôi nói vậy đúng không? Toàn là như thế, chư vị cuối cùng chạy đến tôi kể khổ.

Đệ tử: Hồng Kông chúng con hoàn cảnh tà ác còn chưa được chính lại, vì chúng con từ trên xuống dưới vẫn không hình thành chính thể...

Sư phụ: Tình huống Hồng Kông không phải vì bản thân học viên Hồng Kông chưa tu tốt, học viên Hồng Kông thực thi rất xuất sắc rồi, chư vị là đang tại miệng cọp! (các đệ tử cười) Hình thể của nó là thuận theo hình thể ở Trung Quốc đang biến đổi, mà biến đổi. Chưa chính tới nơi đó, chính tới đó thì liền biến đổi. (vỗ tay) Rất nhanh. (vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Sư phụ từng giảng năm 2002, bức hại sẽ không quá 10 năm. Minh Huệ Net có hai loại 'ngộ'; một loại là, đây là Sư phụ không để những đệ tử dưới áp lực cực lớn mà lún sâu vào tuyệt vọng, một loại nữa là, Sư phụ đẩy thời gian trở về sau.

Sư phụ: An bài bây giờ chính là 10 năm. Chính Pháp 10 năm, Pháp Chính Nhân Gian 10 năm, [cộng lại] 20 năm. Sư phụ làm việc này một cách có hệ thống, an bài sự việc này. Sau khi cự thể lực lún vào thì huỷ hết cả, tôi là có thể kết thúc trong 10 năm. Tôi nói dừng là dừng, nhưng sẽ xuất hiện một vấn đề, vấn đề gì? Cự thể lực cũng nhìn thấy, do đó nó khiến một lô lớn học viên ở tình huống chịu không nổi mà bức hại cho rơi lại sau, cũng khiến rất nhiều sinh mệnh lẽ ra được cứu nhưng cứu không nổi nữa, đó là chúng làm. Vậy chư vị nói Sư phụ kết thúc hay là không kết thúc nó? Tôi nếu nói kết thúc thì kết thúc, vũ trụ còn lại sẽ tự nhiên bị nổ huỷ đi. Mục đích cự thể lực là dùng biện pháp của chúng mà đưa sinh mệnh cuối cùng của thiên thể trong Chính Pháp đều làm xong rồi thì mới buông tay, không để chư vị tại thời gian này khiến nó làm xong. Vậy kết thúc hay không kết thúc đây? Không thể kết thúc, là vì nhiều đệ tử Đại Pháp nhường ấy rơi khỏi đội ngũ, nhiều sinh mệnh như thế mất đi, nhiều sinh mệnh đến vậy không thể cứu độ, vũ trụ sẽ biến thành rất bé, hơn nữa còn tàn khuyết bất toàn. Kết thúc hay không đây? Do đó tôi vẫn luôn giảng, rằng chính là tương kế tựu kế.

Tuy nhiên, từ hình thể hiện nay mà xét, và tình huống tôi thực thi việc này mà xét, chiếu theo trạng thái hiện nay mà xét, một bộ những thứ mà chúng an bài cũng chẳng còn được bao nhiêu ngày đâu, phải vậy

không? Mọi người đều hô bắt giam ma đầu họ Giang, chỉ cần hễ bắt, thì việc này kết thúc, chính là nhanh thế. (vỗ tay) Hiện tại là nhanh rồi, bây giờ quả thực nhanh rồi, nhưng sẽ lưu lại rất nhiều hối hận.

Đệ tử Đại Pháp không được mãi chấp trước vào thời gian, [mà] không đi hoàn thành những gì bản thân mình nên làm. Tôi trì hoãn thời gian này, cũng chính là cho chư vị, để chư vị nhanh chóng làm đi!

Đệ tử: Đệ tử Đại Pháp tại Nam Kinh hỏi «Tuần báo Minh Huệ» có thể phát như tài liệu chân tướng không, hay chỉ là để nội bộ học viên đọc?

Sư phụ: «Tuần báo Minh Huệ», tôi không chú ý lắm việc này, nếu là các bài viết giao lưu nội bộ đệ tử Đại Pháp, thì là đọc nội bộ, nếu là dùng để giảng chân tướng cứu người thì phát tán. Hôm qua có người hỏi tôi, nói tâm đắc thể hội của đệ tử Đại Pháp có thể đưa lên website người thường chẳng, tôi nói là không thể, người thường không tiếp thu được đâu, gây tác dụng phụ [diện]. Đó là những thứ của bản thân người tu luyện, người thường đọc không hiểu, hơn nữa còn cảm thấy huyền [hoặc khó tin]. Tại sao như thế? Tôi vẫn luôn giảng, rằng dù chỉ tu luyện một thời gian rất ngắn, [thì] đệ tử Đại Pháp cũng cách xa người thường rồi, nhận thức vấn đề của chư vị đã không như người thường, tuyệt đối không giống! Sự khác biệt ấy là do chư vị thăng hoa từng chút từng chút, bản thân chư vị không cảm giác thấy, nhưng đối với người thường mà giảng, nghe chư vị nói chuyện, họ đã cảm thấy chư vị khác họ rồi. Thật sự là như thế! Tại sao người ta hễ tu luyện, chư vị về nhà nói chuyện, người nhà chư vị đều cảm thấy chư vị sao mà khác? Đây là điều thường

gặp đúng không? Là khác rồi! Do đó chư vị đưa những thể hội trong tu luyện của chư vị lên website [người thường], chư vị bảo họ sẽ nhận thức thế nào? Người thường lý giải không nổi thì sẽ nhận thức phụ diện. Đúng không? Nếu là tài liệu giảng chân tướng, thì có thể nhắm vào người thường.

Đệ tử: Đài truyền hình ban đầu thì một số [người] có năng lực, nhất là người giỏi chuyên kỹ thuật, đã bị bài xích ra ngoài. Sư phụ nói cần tìm đưa họ trở lại, chúng con rất là muốn cống hiến lực lượng vào thời khắc cuối cùng này.

Sư phụ: Chư vị muốn quay về Đài truyền hình thì tự tìm về, điều tôi nói là những đệ tử Đại Pháp bị rơi khỏi đội ngũ thì hãy cần tìm đưa [họ] về, ly khai thế nào thì trở về thế nấy. Chư vị mà làm tốt, Đài truyền hình nhất định sẽ mừng lắm.

Đệ tử: Hiện nay một số luật sư nhân quyền Đại Lục nghi ngờ những bài tin báo cáo của kênh truyền thông do học viên làm, cho rằng lãnh đạo mới từ sau khi nhậm chức đối với bức hại đệ tử Đại Pháp là chỉ tăng không giảm, nhưng mà các báo cáo của kênh thông tin chúng con tại sao...

Sư phụ: Không đọc [tiếp tờ câu hỏi này] nữa, ý tứ này mọi người nghe cũng minh bạch rồi. ‘Không khen không chê’ đối với chính quyền hiện nay [ở Trung Quốc], đây là nguyên tắc. Là vì họ chưa có bức hại Pháp Luân Công, ý nguyện của họ cũng không muốn bức hại Pháp Luân Công. Chúng sinh đều là đối tượng được cứu độ, tại sao cần đối với họ phải như thế nào đó? Vì thế ‘không khen không chê’. Trái lại, họ còn lòng bắt những quan chức tham nhũng bức hại đệ tử Đại Pháp.

Không có lý do tiến hành báo cáo phản diện đối với họ. Đệ tử Đại Pháp là đang cứu người, không phải là làm chính trị.

Còn nữa, nếu họ đưa những kẻ đứng đầu [phòng] “610”, những kẻ bại hoại đó đều bắt lại, [thì] chư vị sẽ dùng thái độ nào báo cáo? Khẳng định là khen ngợi, đó là không có vấn đề. Kỳ thực mọi người biết đó, chính phủ hiện nay một khi chưa hoàn toàn nắm quyền lực trong tay, [thì] có một số việc lập tức làm là không được. Một số [kẻ] bức hại Pháp Luân Công đều là người của ma đầu họ Giang, tất nhiên hiện nay vẫn đang bức hại Pháp Luân Công, ở ngoại quốc nhìn thấy rất rõ ràng.

Trong thời gian này, mọi người cần phải thanh tỉnh, chư vị cần phải lý trí, không được bị rối loạn bởi tà ác làm rối, khuấy nước mò cá làm loạn. Các kênh thông tin mà đệ tử Đại Pháp làm là lấy phương thức này mà làm. Đành rằng báo cáo những tình huống bất hảo xuất hiện ở các địa phương Trung Quốc, tôi bảo họ rằng, cũng cần nói rõ là nhân tố tà đảng Trung Cộng tạo thành, cũng là do những kẻ tà ác của chính phủ trước làm ra, lưu lại hậu họa. Khi kênh truyền thông của chư vị báo cáo những chuyện này, nhất định phải thêm những lời như thế, ý tứ như thế, không được công kích chính quyền hiện nay. Tuy đó là chính quyền tà đảng Trung Cộng, nhưng cứu độ là nhắm vào cá nhân.

Tà đảng Trung Cộng là chúng ta tuyệt đối không thừa nhận, tuyệt đối không tiếp thu nó. (*các đệ tử vỗ tay*) Nó chính là được chuẩn bị để bức hại Pháp Luân Công, đương nhiên không thừa nhận nó! Vạch trần tà đảng Trung Cộng, đó là việc cũng cần làm trong đoạn thời gian tới, chứ không chỉ hiện nay, bức hại kết thúc

rồi cũng không buông tha nó. Nó bức hại rất thâm sâu con người ta trong hình thái ý thức, không đưa những thứ đó thanh trừ đi thì là không được.

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp Hàn Quốc xin vấn an Sư phụ. Một số đệ tử Đại Pháp từ Đại Lục đến Hàn Quốc, vì gặp trở ngại về đơn xin tị nạn, hàng năm trời không có thân phận hợp pháp. Lần lượt đã có mười mấy vị bị đưa về Đại Lục. Một số bị bắt vào Sở Bảo hộ, cũng đối mặt với vấn đề bị đưa về. Hiện tượng loại này là tự thân học viên đó tu luyện có tồn tại vấn đề, hay là do vị trí địa lý Hàn Quốc quá gần tà đảng Trung Cộng, cự thế lực tăng mạnh bức hại gây ra?

Sư phụ: ‘Đệ tử Đại Pháp’ là xưng hiệu vĩ đại, chư Thần, hết thấy các sinh mệnh trên thiên thượng đều rất hâm mộ, con người không thấy, [nhưng] Thần thấy rõ. Cõi người đây việc gì cũng do Thần quản, phải không? Tất cả đệ tử Đại Pháp chúng ta khi đụng phải vấn đề như thế, chính là cần nghĩ thử xem, tại sao người khác không bị đưa về? Nhất định là hữu lậu, nhất định là chưa thực thi được tốt, thì mới bị cự thế lực nắm thóp, mới đưa chư vị về, nhất định là như thế.

Đương nhiên, cũng có thể có một số cá biệt, việc trong nước chưa làm xong, hoặc chưa làm, [chúng sinh] nên cứu chưa cứu. Cũng có như thế. Nhưng mà, đa số phạm là đã ra rồi mà bị đưa về, thì hãy tìm ở tự mình. Tự mình làm chưa tốt, dẫn động đến toàn Phật Học Hội, mọi người đều phải lo cho chư vị.

Đệ tử: Trong kênh truyền thông có học viên nói, thời gian mỗi tuần một lần học Pháp tập thể, nếu không có gì muốn giao lưu [chia sẻ], thì có thể học Pháp lượng lớn chẳng? Hiện nay thường là hễ đọc Pháp xong, lập tức

một lô đông người rời đi, có một số hiện tượng lên bục thuyết giao lưu thì còn hơn...

Sư phụ: Tôi nghĩ thế này, những việc cụ thể này thì vẫn là chư vị tự mình an bài cụ thể, đừng hỏi Sư phụ nữa, tình huống mỗi từng địa phương là khác nhau. Nếu có thời gian, chư vị bèn giao lưu. Nếu không có thời gian, có người rất bận, nói lập tức phải đi, vốn là không có thời gian, giành ra một chút thời gian để bảo chúng học Pháp, học Pháp xong bèn rời đi. Tình huống nào cũng có, Sư phụ không thể gộp lại nhận xét. Những việc cụ thể này thì chư vị tự đi giải quyết. Tất nhiên một số người chính là coi học Pháp thành việc ứng phó, xong rồi là đi, cũng không coi trọng, dạng đó cũng có.

Đệ tử: Năm nay lại có một số học viên vì nghiệp bệnh mà qua đời, kể cả học viên cũ tu luyện 20 năm.

Sư phụ: Nói thế này nhé, khi giảng Pháp Sư phụ từng giảng rằng, viên mãn của đệ tử Đại Pháp có thể là bạch nhật phi thăng, phải vậy không? Cụ thể lực nói rằng “Chúng tôi [thà] bị tiêu diệt sạch hết cũng không thừa nhận Ngài trong thời kỳ này để đệ tử của Ngài bạch nhật phi thăng”. [Dù] tôi tiêu diệt chúng hết, chúng cũng sẽ không thừa nhận. Tại sao? Chúng nói rằng Ngài có một đệ tử Đại Pháp bạch nhật phi thăng, thì cái mê của thế giới này bị phá rồi —[Ồ] hoá ra đó là thật!— Và toàn nhân loại đều đến học Pháp Luân Công.

Chư vị biết thế nào là bạch nhật phi thăng? Thiên nhạc vang lên, phóng ánh quang minh trong vũ trụ, Thần cưỡi những chiếc xe của Thần, và đội nghi lễ của thiên thượng hạ xuống tiếp đón người đi. (*các đệ tử vỗ tay*) Cụ thể lực chúng là không chịu. Mà Sư phụ an bài từ đầu là nhân loại đi đến cuối, và đệ tử Đại Pháp

cũng viên mãn, là không có vấn đề phá mê, là cần toàn bộ Thiện giải, có thể thực hiện như vậy. Sao gọi là ‘toàn bộ Thiện giải’? Vũ trụ này không đạt nữa rồi, không đạt nữa thì mọi người đều không đạt nữa, nên mới bị tiêu huỷ, đúng không? Vị này có ân oán với chư vị, vị này có ân oán với vị kia. Bỏ qua, không ai đòi ân oán nữa, món nợ nếu thật sự không trả nổi thì Sư phụ trả thay cho. Toàn bộ mọi người, không ai đòi nợ ai, không ai còn nợ ai. Đó chẳng phải tốt nhất? Nhưng cưu thế lực phá hoại [của] tôi rồi. Phá hỏng [của] tôi rồi, chúng tôi nói rằng ‘những gì Ngài nói thì chúng tôi không biết, chúng tôi chính là biết [làm] cái này thôi’. Các vị không biết thì các vị đừng tham dự vào, [nhưng] chúng tôi muốn tham dự. Mục đích chúng tôi tham dự là nói rằng cái này liên quan đến chúng sinh vũ trụ của chúng, ‘vì bảo đảm Chính Pháp thành công, chúng tôi trợ giúp Ngài’. Kết quả biến thành lỗi trợ giúp thế này. Không nói chi tiết nữa.

Nếu nơi đệ tử Đại Pháp này người là không chết, đó là kỳ tích phải không? Đệ tử Đại Pháp địa phương này người sẽ không chết, mọi người nghĩ xem đó là trạng thái nào? Ai cũng sẽ tới học Đại Pháp, mê đã phá rồi, Pháp Luân Công nơi này người bắt tử đó! Đó là cái ô lộng bảo hộ lớn nhất nơi nhân loại, đều tới học. Do đó cưu thế lực chúng tôi không chịu, chúng tôi muốn để tập thể người chư vị cũng giống người thường, giống trạng thái người bình thường, để chư vị già đi, để chư vị có biểu hiện nghiệp bệnh.

Tôi nói người thường có thể không tin, Sư phụ tốt chất trong tâm, hết thấy những cơ chế nội tại, toàn bộ đều trẻ trung nhất. (*các đệ tử vỗ tay*) Chúng tôi để tôi không phá mê này, bèn huỷ hoại tôi ở phần bề mặt rất

ghê gớm, là vì [giữa] chân thể và bề mặt con người bị cự thể lực cách khai. Trước đây tôi giảng rồi, chúng cũng làm tôi cách khai. Chúng lẽ nào có năng lực cách khai tôi? Tôi từng giảng đạo lý này. Vũ trụ Chính Pháp tiến tới là có thời gian, chúng ở thời gian khác biệt, [đem] toàn vũ trụ đều áp tới con người. Địa cầu là trung tâm mà. Sinh mệnh toàn vũ trụ đều đuổi một chân tới cách khai bề mặt và Thần thể, chư vị xử lý hết những thứ đó, thì chẳng phải Chính Pháp cũng kết thúc, ‘Ngài chẳng phải nói một cái huơ tay là xong’, một cái huơ tay đó cũng là có thời gian. Nó là có thời gian, đều xử lý xong, cũng khôi phục xong, nhưng mà đợi khi chư vị hoàn toàn xử lý xong những cái đó, thì vũ trụ Chính Pháp cũng xong, là vì toàn vũ trụ đều đuổi vào một chân.

Một số người có thể không tin, nói không chứa nổi. Không phải khái niệm ấy của chư vị, lập tử của người, nhân thể rất là lớn, rất nhiều Thần là do lập tử rất nhỏ cấu thành, nhưng uy lực cực đại, nhưng họ là nhỏ. Thích Ca Mâu Ni chẳng phải giảng “kỳ tiểu vô nội” sao? Họ có thể biến thành rất lớn, họ có thể biến thành rất nhỏ. Vũ trụ có vô lượng chúng sinh, nhiều đến mức vô biên vô tế, áp phẳng chúng, có thể thành mỏng như một tờ giấy, bên trong là vô lượng vô kể các thể giới. Khái niệm này xem ra rất khó lý giải, phải không? Người ta nói khoảng cách giữa phân tử và nguyên tử là bao nhiêu? Là tựa như chúng ta ngồi phi thuyền vũ trụ mà bay tới một tinh cầu khác, bên trong thiên thể bị ép nhỏ lại thì hết thủy thời không vật thể đều đồng thời nhỏ lại mà thời gian khoảng cách là không đổi. Thế nên Chính Pháp của vũ trụ này đã vượt qua hết thủy thời gian mà được

thực hiện, tốc độ nhanh chóng phi thường, là chiêu theo bên ngoài thời gian lớn nhất của vũ trụ mà làm. Nó đã nhanh chóng phi thường

Một đời người ngắn ngủi. Mấy chục năm cần phải làm xong toàn thể vũ trụ, tốc độ là bất khả tư nghị. Tôi nói rồi, này các đệ tử Đại Pháp chư vị, trước đây tôi từng giảng cho chư vị, tôi nói rằng một năm bây giờ chỉ là một phút xưa kia, toàn bộ thời gian đều bị đẩy nhanh lên, nhưng mà, một năm tuy bị nén lại rồi, những vật thể tương ứng trong đó, hết thấy tất cả, cái gì cũng bị nén lại rồi, do đó chư vị không cảm giác ra gì cả. Thỉnh thoảng cảm thấy năng lực thân thể không theo kịp, cảm thấy một ngày dường như chưa làm được gì mấy thì đã tối rồi, có cảm giác đó.

Đệ tử: Khi quảng bá Thần Vận, trong quá trình giảng chân tướng đến các cơ quan chính phủ, nên chú ý hình ảnh của mình, nhưng một số đồng tu cao tuổi quần áo không chỉnh chu, hình ảnh rất không hay, thế có thích hợp không?

Sư phụ: Phải rồi, tôi đã giảng, Thần Vận là làm nhắm vào xã hội chủ lưu. Mọi người biết, xã hội chủ lưu là gì? Chính là phần tinh anh của xã hội, bộ phận những người giai tầng trung và giai tầng trung trở lên. Bộ phận người này là có văn hoá, có giáo dục, tố chất cao, là nòng cốt cho sự văn minh của xã hội. Nhắm vào bộ phận người này, vậy không thể như [nhóm] học sinh với nhau, như giai tầng cổ xanh [lao động], [mà có thể] ăn mặc tùy tiện, cái gì cũng có thể nói, hành vi thô lỗ một chút cũng không sao. Xã hội chủ lưu [như thế] là không được, cần phải ăn mặc chỉnh chu, nói chuyện phải chú ý có chừng mực, cử chỉ phải chú ý văn minh.

Kỳ thực những lời này cũng là nói cho các đệ tử Trung Quốc Đại Lục, cần học hỏi cho nhiều.

Đệ tử: Đồng tu kênh truyền thông ở Mỹ quốc nói rằng, Sư phụ yêu cầu học Pháp mặt đối mặt, vì thế mấy tháng trước bắt đầu [hoạt động] dùng trọn một ngày cuối tuần học chín bài giảng cuốn «Chuyển Pháp Luân».

Sư phụ: Không được sang cực đoan. Tôi bảo chư vị học Pháp mặt đối mặt chứ không bảo chư vị học cả ngày. Chư vị có thời gian [hãy] làm hạng mục cứu người. Học Pháp tập thể mà Sư phụ lưu lại, chư vị cần an bài thời gian thích hợp, học xong còn cần làm việc khác. Chư vị chỉ học không thì không được đâu.

Đệ tử: Khi giảng chân tướng trên mạng lưới Internet, lấy lời Sư phụ như thế là lời của mình mà nói ra, thì thuộc về trộm Pháp hay không?

Sư phụ: Nguyên lời của Sư phụ, chư vị không thể nói xong như thế là nói xong. Chư vị nếu là nói giữa các đồng tu, [thì hãy] nói Sư phụ là nói thế. Chư vị nếu giảng chân tướng cho người thường, chư vị có thể dùng trí huệ đặc được từ trong Pháp, dùng lời chư vị mà giảng ra. Luôn là có chỗ phân biệt, đúng không?

Đệ tử: Một số dân chúng Đài Loan hiểu lầm cách làm của chúng ta ở các điểm du lịch là làm chính trị.

Sư phụ: Tà đảng Trung Cộng là đứng sau làm đó. Miếng thịt trên thớt, mặc người chặt chém, không hề ho he, đó mới không phải làm chính trị, cái đó chính là lý niệm của tà đảng Trung Cộng. Chư vị mà phản kháng thì là làm chính trị. Hãy giải thích cho người thường. [Nếu đó] là người tốt, chư vị giải thích giải thích cho họ. [Nếu là] có mục đích, thì chư vị mặc kệ họ.

Đệ tử: Học viên Nga xin hỏi, kính thưa Sư phụ, [sách] «Chuyển Pháp Luân» bị cấm chỉ xuất bản ở Nga, khiến hình thể cứu người hiện nay của học viên Nga chúng con trở nên phức tạp.

Sư phụ: Hôm qua có người đề cập đến vấn đề tôn giáo, tôi nói đừng động chạm tới bản thân các tôn giáo khác. Tại sao? Vì đó là lưu tới thời Pháp Chính Nhân Gian mà làm. Một số [giáo] đồ của tôn giáo mà cực đoan, có cảm tình rất sâu, [thì] không thể nghe chân tướng một cách lý trí, bởi vì cảm tình của người ta đã thay thế lý trí rồi. Làm sao đây? Nếu muốn cứu họ, thì cần thật sự hiển lộ ra chân tướng cho họ, để họ thấy, họ mới có thể thừa nhận. Vũ trụ Chính Pháp, hiện nay không [hiển hiện vậy] được, thời Pháp Chính Nhân Gian có thể làm vậy, là vì họ tu không cao đến thế, rất nhiều việc không động chạm tới vấn đề vũ trụ.

Đệ tử: Một số đồng tu vợ chồng ly hôn sau đó tái kết hôn với đồng tu khác, có [trường hợp] ly hôn rồi lại ở cùng nhau. Đệ tử không rõ, là người tu luyện, làm thế hợp pháp chăng?

Sư phụ: Vì tình mà ly hôn tái hôn, làm một người tu luyện, là bôi nhọ xưng hiệu ‘đệ tử Đại Pháp’, cự thế lực có thể buông tha chư vị không? Kết hôn nam nữ với nhau là Thần định ra, bao gồm hình thức tồn tại của nhân loại, phương thức sinh sống của nhân loại. Không kết hôn mà ở với nhau, đương nhiên từ luật pháp mà nói thì không hợp pháp, [còn] từ góc độ người tu luyện mà giảng, thì không phù hợp tiêu chuẩn người tu luyện.

Đệ tử: Thưa Sư phụ tôn kính, hạng mục chúng con liên quan đến một số công tác then chốt phải hoàn thành, chúng con tin là tự mình có được kỹ thuật và kinh

nghiệm đó, nhưng người quản lý của chúng con không thích phương pháp của chúng con, lại còn tìm một số đồng tu khác hoặc người thường tới làm việc đó. Con không hề chấp trước vào ai tới làm, nhưng con lo phiền khi hạng mục này hàng mấy năm rồi không tiến triển và không theo kịp hình thể Chính Pháp.

Sư phụ: Phải rồi, có một số việc cụ thể, nói chưa thông thì hãy nói thêm một chút, quả thực thực hiện không được thì đi hỏi người phụ trách Phật Học hội là rốt cuộc có nên hay không nên. Người phụ trách hạng mục cũng có [người] tấm lòng nhỏ và năng lực rất nhỏ, chính là không thể đưa mọi người ngưng tụ lại. Tuy đoàn thể này xem ra hết như nhân tâm đều khác nhau, nhưng mà, chư vị hãy học Sư phụ, Thần Vận chẳng phải cũng là một nhóm nhiều người, lối nghĩ cũng khác nhau, lọt vào tai tôi thì nào là đủ loại các thứ rất nhiều, tôi chẳng phải vẫn dẫn họ rất tốt đó sao? (*đệ tử vỗ tay*)

Đệ tử: Cắt ghép âm nhạc luyện công có vi phạm bản quyền không?

Sư phụ: Nếu là để cứu người, chư vị làm thì làm thôi. Nếu không phải vì cứu người, hoặc làm một số việc ý nghĩa không lớn, thì tận sức đừng làm. Sư phụ đối với các đệ tử Đại Pháp mà giảng, đối với chư vị mà giảng, không có nói gì bản quyền hay không bản quyền, nhưng mà, chư vị cần đứng ở góc độ người tu luyện mà tự giác duy hộ Pháp. Nhưng mà âm nhạc người thường là không được tùy tiện dùng, có nghiệp lực, có bản quyền, cứu người không được.

Đệ tử: Có hai vấn đề có tranh luận. Một là chúng con khuyến tam thoái, có đồng tu nói chỉ cần thoái là được rồi, không cần giảng thêm.

Sư phụ: Như tôi vừa giảng đó, tam thoái không phải mục đích, giảng chân tướng cứu người là mục đích.

Đệ tử: Thứ hai là nội dung chúng con nghĩ [ngay] trước khẩu quyết phát chính niệm, mọi người lý giải khác nhau, có [người] nói...

Sư phụ: Cái gì cũng đều có người tại đó làm rối lên, tôi chính là thấy lạ [ở] điểm này. Thực tế là nhân tâm chấp trước tạo thành, có người tư tưởng dưỡng thành những thứ thói quen bất hảo đang khởi tác dụng. Tự chư vị hãy tìm xem! Phát chính niệm không phải đã [được] nói rất minh xác rồi sao?

Một là thanh lý những thứ không tốt [nơi] bản thân, đều bao gồm hết, gồm cả những thứ không tốt trong tư tưởng của bản thân chư vị, quá nhiều rồi, có bao nhiêu sinh mệnh bất hảo chui vào không gian nội trong phạm vi thân thể người ta, rất nhiều thứ bất hảo đều sẽ chui vào! Nhân thể là mở toang, dùng kính hiển vi tỷ lệ lớn phóng to lên, chư vị sẽ thấy có khe hở giữa các lập tử với nhau, tựa như khoảng cách giữa các hạt cát, phóng đại hơn nữa, thì tựa như khoảng cách giữa các tinh cầu trong vũ trụ, các vật thể vi quan, và vi quan hơn đều có thể xuyên việt [qua thân người], sinh mệnh tăng đó là tùy tiện xuyên việt. Kỳ thực, Đạo gia giảng nhân thể là tiểu vũ trụ, chư vị phát chính niệm nhắm vào [thân] thể người chư vị, thanh lý những thứ bất hảo đó, ấy là việc nhỏ sao?

Tiếp theo chính là, những thứ bất hảo rất là nhiều, tình huống bình thường là không dùng phát chỉ định [nhắm vào đối tượng cụ thể], trừ phi có tình huống đặc biệt, thì mới nghĩ có tính nhắm vào muốn giải thể hết tẩy những thứ không tốt, vậy là được rồi. Tại sao, tại vì

Đại Pháp là có tiêu chuẩn, năng lượng đánh ra là Chân-Thiện-Nhẫn cấu thành, chúng biết được cái gì không phù hợp, cái gì phù hợp! Hướng ra ngoài mà thanh lý hoàn cảnh bên ngoài, thanh lý vũ trụ bên ngoài là cũng giống như vũ trụ bên trong.

Đệ tử: Những học viên cũ bị rơi khỏi đội ngũ không biết mình rơi ra, không để người [khác] nói, còn không hiểu rõ tu luyện Chính Pháp, thì làm thế nào đây?

Sư phụ: Không tu luyện thì làm thế nào đây, thì tu luyện đi, để họ nghĩ biện pháp tu luyện. Bảo Sư phụ xuất tuyệt chiêu nào đó cho chư vị ư? (Sư phụ cười) Vấn đề chư vị đứng phải ấy chính là vấn đề chư vị cần giải quyết [trong] tu luyện.

Đệ tử: Xin hỏi diễn xuất Thần Vận năm nay, có rất nhiều đồng tu từ Đại Lục tới Đài Loan để xem, [có] rất nhiều tình huống nhường vé, là thích hợp chăng?

Sư phụ: Chư vị là để tôi biểu dương khen ngợi học viên Đài Loan. Là hảo sự. (các đệ tử vỗ tay)

Đệ tử: Gần một vạn đệ tử Đại Pháp từ 53 quốc gia và địa khu xin vấn an Sư phụ vĩ đại.

Sư phụ: Cảm ơn mọi người. (vỗ tay nhiệt liệt)

Sư phụ: Cái này là lấy từ Minh Huệ Net, nói về câu hỏi của học viên Đại Lục.

Đệ tử: Chúng con là người điều phối [ở] Đại Lục. Câu hỏi của một số nhỏ đồng tu chúng con là, kinh văn mới năm 2015 sau khi đề ra vấn đề học Pháp tập thể, chúng con từ nguyên mỗi tuần một lần học Pháp giao lưu giữa những người điều phối chuyển thành học các bài giảng Pháp các nơi thời cuối...

Sư phụ: Vấn đề học Pháp chính là thế này nhé, lấy học «Chuyển Pháp Luân» làm chủ. Có thời gian thì chư

vị học nhiều hơn, «Chuyển Pháp Luân» học xong thì học cái khác. Có thời gian thì có thể học các bài giảng Pháp khác. Không có thời gian, [thì] vẫn lấy «Chuyển Pháp Luân» làm chủ, tự mình tranh thủ thời gian học những gì tôi giảng ở các địa phương khác. Không có quy định đặc thù gì, đừng dùng nhân tâm bẻ cong lời giảng của Sư phụ.

Đệ tử: Những đệ tử Đại Pháp trẻ tuổi ở Đại Lục bây giờ chơi điện thoại di động nhiều lắm, trên Internet đọc WeChat, xem video, nhất là video những động vật nhỏ, đặc biệt thích xem, chúng con nhắc nhở không nghe, thật sự rất sốt ruột.

Sư phụ: Tôi vừa giảng rồi, cái gì trên thế giới này cũng đang hấp dẫn chư vị, đều không để chư vị đắc Pháp. Không chỉ chư vị, trên thế giới này tất cả những bậc cha mẹ, chính phủ đều biết tình huống này, nhưng ai cũng bó tay! Không phải chỉ vấn đề người ta đắc Pháp, [mà còn] dẫn động người ta đến mức công tác cũng không làm được tốt, học tập cũng không học vào, lượng lớn thời gian dành cho máy tính, trò chơi điện tử, dụ dỗ chư vị tới xem tới chơi những thứ đó. Đã không còn là trạng thái con người nữa. Từ xưa đến nay con người đều không có trạng thái này. Đó là kỹ thuật của người hành tinh khác, ma đang lợi dụng chúng, dụ dỗ chư vị, khiến chư vị buông bỏ tất cả những gì của chư vị, dành hết [vào nó]. Lãng phí sinh mệnh của chư vị, chư vị còn không buông nó ra nổi! Từ góc độ làm người mà nhìn chư vị đã là không đúng, hướng là tu luyện.

Đệ tử: Từ tháng Năm năm 2015 bắt đầu khởi tố tên đại ma đầu, cho đến nay Viện Kiểm sát Tối cao vẫn chưa hề lập án cho những đệ tử mạo hiểm sống chết [bước ra]

đệ trình khởi tố, [xin hỏi] chúng con có thể đưa những tố cáo Giang [có] đồng tu bị bức hại nghiêm trọng ra công khai cho dân chúng địa phương đó chăng?

Sư phụ: Cách làm này của chư vị, nếu có tác dụng cho cứu người, thì chư vị có thể làm. Không được ôm giữ một loại tâm lý báo thù, tâm lý đấu với người ta, nhất định là không được. Chính niệm của chư vị nếu đầy đủ, Thần sẽ giúp chư vị. Chính niệm chư vị không đúng đắn, thì làm không ra sao cả.

Đệ tử: Từ khi bức hại, các đồng tu Đại Lục chúng con đều âm thầm làm đĩa quang chân tướng và cuốn sách nhỏ chân tướng Đại Pháp, tài liệu chân tướng nhiều dạng thức, cứu người. Hiện nay có đồng tu tải về từ Minh Huệ Net một số kiện Giang, và poster Đại Pháp hồng truyền, và tự chế tác ra băng-rôn chân tướng như “Pháp Luân Đại Pháp hảo”, hoặc kiện Giang, v.v. Có những địa phương đem băng-rôn dán ngoài nơi từng là cơ sở tài liệu chân tướng, tà ác địa phương rất sợ hãi... Đệ tử Đại Lục nên coi trọng hạng mục này chăng?

Sư phụ: (Sư phụ cười) Đệ tử Đại Pháp nên làm việc gì thì chư vị làm đi. Có thể chấn nhiếp tà ác, thanh trừ tà ác, có thể đánh thức thể nhân, thì chư vị cứ làm, đều không thành vấn đề, thực tế những băng-rôn chân tướng đó của họ xác thực có tác dụng.

Đệ tử: Hiện nay một số đồng tu khi chứng thực Pháp, rất biết thời gian gấp rút, tích cực tinh tấn cứu người. Nhưng có những đồng tu ngồi ở nhà, [hoặc] nơi công tác sự nghiệp và đơn vị, có [người] lún hãm vào danh-lợi-tình mà không thể tự vực lên được, có [người] ngay cả tu luyện cũng quên rồi.

Sư phụ: Điều này Sư phụ vừa giảng rồi, chính là tình huống này, chúng ta những đồng tu xung quanh cần cảnh tỉnh họ.

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp thành phố Xích Phong xin hỏi Sư phụ, địa phương chúng con có người khai thiên mục, Sư phụ trước khi giảng thì đã có thể nói ra một phần nội dung Pháp mà Sư phụ giảng. Một số đồng tu cho rằng vị này rất xuất sắc, bắt đầu tán tụng và kính trọng vị này, thậm chí đưa ảnh chụp vị này đặt cùng ảnh chụp Sư phụ.

Sư phụ: Có người chấp trước vào những việc đó, chính là loạn Pháp như thế xuất hiện. Những năm nay xuất hiện bao nhiêu những thứ loại này, những năm nay nhiều bức hại nghiêm trọng đều dính líu đến những việc này, vì sao? Chẳng phải vì trong học viên có những người có tâm chấp trước đó, có chấp trước, thích mấy thứ đó. Chính là cái tâm ấy, cần đào [nó] ra, bộc lộ ra, để người ta nhìn thấy, cho nên cự thế lực mới để những người như thế nhảy ra.

Đến bây giờ vẫn còn những tâm chấp trước đó. Những địa phương nào có người như thế, thì địa phương đó xuất hiện việc như thế. Trên thực tế là do bản thân các đệ tử có tâm chấp trước đó chiêu mời đến! Những phiền toái đó là tự họ chiêu mời đến. Nếu chư vị không có tâm ấy, người xấu sẽ không xuất hiện, cự thế lực sẽ không an bài việc này, bày ra rõ như thế rồi, chư vị mà không có cái tâm đó, thì chúng an bài việc đó làm chi? Chúng chẳng phải làm điều thừa sao, còn bị tôi nắm thóp và xử lý chúng.

Đệ tử: Tu luyện tới cuối cùng rồi, nhưng đệ tử vẫn chưa tu xuất cảnh giới vị tha, càng ngày càng phát hiện lợi ích bản thân là căn nguyên hết thấy tư duy.

Sư phụ: Phát hiện ra là xuất sắc rồi, chư vị có thể biết được là giỏi rồi. Làm một người thường họ hoàn toàn không suy nghĩ tới vấn đề này, có người hoàn toàn không cảm giác ra. Làm người tu luyện mới có thể thấy những cái đó. Đã thấy rồi, thì gắng làm cho tốt, đó là bước thứ nhất, chính là gắng mà làm. Đương nhiên phương diện khác có lẽ đã tu được rất tốt rồi, phương diện này bộc lộ ra, vậy chúng ta hãy chú ý nhiều hơn về nó, hãy dụng tâm nhiều hơn về phương diện này, tu rút nó đi.

Đệ tử: Đệ tử phát hiện, rằng nhiều năm nay, hoá ra vẫn chưa hề sắp đặt cho chính quan hệ giữa bản thân với Sư phụ, với Đại Pháp, cũng chưa hề sắp đặt đúng đắn quan hệ với các đồng tu. Phi thường xấu hổ, nhưng không biết đột phá thế nào.

Sư phụ: Kỳ thực chư vị đã ý thức tới đó rồi. Có thể thấy những cái đó không đúng, chư vị chẳng phải đã đang tiến bộ sao? Hãy gắng sức theo cái đúng mà làm, học Pháp cho nhiều, tự nhiên sẽ làm được tốt, dần dần hình thành thói quen là được rồi.

Đệ tử: Đệ tử ở Nhật Bản thu thập chữ ký [ủng hộ] kiện Giang, vì hạn chế về ngôn ngữ và thời gian, rất nhiều lúc không thể hoàn toàn để đối phương minh bạch chân tướng. Có lúc đệ tử vừa nói xin chữ ký, đối phương liền muốn ký. Còn có một số người ngoại quốc không hiểu tiếng Anh, đệ tử giảng xong, đối phương cũng muốn ký.

Sư phụ: Rất nhiều người rất lương thiện, không nhiều tâm kế như người Trung Quốc hiện nay bị văn

hoá đảng đầu độc. Chư vị nếu bảo người Trung Quốc Đại Lục làm gì đó thì sẽ không thể đâu, nhưng ở xã hội quốc tế thì khác, rất nhiều người lương thiện họ cảm thấy chư vị là đúng, thì họ sẽ làm thế. Nhưng tôi nghĩ, loại xin chữ ký này thì vẫn là nên gắng hết sức để mọi người minh bạch rằng chúng ta đang làm gì. Có người bằng vào trực giác mà làm, trực giác của họ quả thật là phía minh bạch của con người dẫn động họ làm đó.

Đệ tử: Rất nhiều học viên đòi hỏi Minh Huệ Net sách điện tử Đại Pháp, không lý giải được tại sao không cung cấp sách điện tử.

Sư phụ: Máy tính điện tử, sẽ không tồn tại trong xã hội tương lai, cũng không tồn tại trong xã hội quá khứ. Đó là xuất hiện thời cận đại, là xuất hiện vào thời này. Tương lai sẽ không có nữa, vì nó huỷ hoại hành vi, tư tưởng của nhân loại, cái gì cũng biến đổi đi. Quá khứ như mọi người biết, dù một địa phương nào bại hoại đến đâu, nhưng mà, ly khai nơi đó thật xa, thì không tiếp xúc nữa. Hiện nay máy tính, TV, [thì] một bản tin tức, các góc phổ toàn thế giới đều thấy được, chư vị phát ra những thứ bất hảo, thì từng góc phổ toàn thế giới đều thấy. Toàn nhân loại bị nó phá hoại rồi. Người ta cảm thấy kỹ thuật rất tiện dụng, nhưng điều [nó] mang lại là huỷ diệt. Quá khứ Thần an bài phương thức sinh hoạt truyền thống, thì cái gì cũng đều là tuần hoàn lành mạnh nhất.

Kỳ thực, nhân đối với tốt đẹp, thoải mái, v.v., những loại cảm giác thoải mái đó, ở bất kể xã hội nào thì về cơ sở đều như nhau. Trong xã hội cổ đại, người ta có được một con ngựa tốt, cưỡi lên, kèm thêm bộ yên cương, ngồi cảm thấy rất đáng khoe, rất thoải mái, bảo mọi

người tới xem con ngựa của tôi đẹp ra sao, hay nhường nào! Mọi người xem, oa, ngựa thật tốt. Người khác bảo là tốt, bản thân cũng rất thoả mãn. Hiện nay bóc tem một xe BMW, xe BMW của tôi, oa, là mẫu xe đua, xê-ri này của tôi là xê-ri 5, quá đẹp. Vậy tâm tình xuất ra ấy, cảm giác thoả mãn ấy, thì cùng là như thế. Loại cảm giác thoả mãn trong trạng thái sinh hoạt nào cũng đều như nhau, nhưng bản thân trạng thái sinh hoạt thì leo thang không ngừng, đưa trạng thái nhân loại tới bước nào thì cũng sẽ không thoả mãn, đều vẫn muốn truy cầu cao hơn. Nhưng mà ly khai khỏi an bài của Thần thì nguy hiểm, dục vọng là cái động không đáy! Sẽ dẫn người ta đến trạng thái không phải con người.

Xã hội cổ đại là xã hội con người chân chính, kỳ thực là vô cùng tốt đẹp. Diễn xuất Thần Vận của chúng ta thì chưa vị đã xem rồi, điều triển hiện là lịch sử, văn hoá truyền thống, con người ngày nay xem, ai ai cũng cảm thấy tốt đẹp phi thường. Con người hiện nay bị làm thành trạng thái thế này, chấp trước và dục vọng của con người không hề thay đổi, vẫn như thế; nhưng trái lại, [vấn đề] đạo đức của nhân loại là không cách nào thu thập, xã hội xuất hiện những vấn đề rất lớn mà không giải quyết nổi, mà cũng không có biện pháp nào thu thập được nữa. Thần, vũ trụ, là có Pháp ở đó, đối với người là có chuẩn tắc; vượt quá chuẩn tắc ấy thì đối mặt với việc bị Thần huỷ diệt, Thần chính là huỷ diệt nhân loại đã biến dị, đó là nhất định. Tôi vừa giảng lịch sử con người chính là đang diễn theo kịch bản, phát sinh nhiều lần huỷ diệt rồi. Con người chẳng phải đã phát hiện trong khảo cổ sao? Mấy vạn năm trước vốn đã có xe hơi, vốn đã có cơ giới, trong quá khứ nguyên

vốn đã có máy bay, hơn nữa hình dạng máy bay còn không khác nhiều [so với] hình dạng máy bay hôm nay. Nhân loại chính là từng đợt từng lứa [như thế], các vị đạo đức không được nữa rồi, đã lệch khỏi kịch bản thì huỷ rớt đi. Con người cảm thấy như thế này là tốt lắm, [nhưng] Thần cảm thấy không tốt.

Đệ tử: Sư phụ từng giảng, đệ tử trước ngày 20 tháng Bảy năm 1999 đều được đẩy vào vị trí rồi. Một số [người] không có trân quý tu luyện cá nhân, tự cho là không xứng với vinh dự này. Là cứ theo thôi, có người còn thở phào buông lơi.

Sư phụ: Kỳ thực, tôi đã đẩy mỗi từng học viên tới vị trí rồi, là chân thực, bấy giờ mọi người đều cảm thấy, cũng có một phần [các học viên] nhìn thấy. Tại sao? [Nếu] không đưa chư vị vào vị trí, chư vị không có năng lượng gánh vác những gì cần gánh vác khi trợ Sư, chư vị không chống đỡ nổi tà ác. Mục đích đẩy chư vị vào vị trí —các đệ tử Đại Pháp toàn thế giới đều [được] làm thế— là có thể cứu độ người đến từ tầng thứ rất cao; khi chính niệm đầy đủ thì lực lượng của lời chư vị nói ra có thể áp được họ, lời chư vị nói ra có mang theo trong đó chân lý của tầng thứ cao hơn; tầng cao hơn, công mà Sư phụ năm đó đẩy chư vị tới vị trí sẽ có tác dụng. Đành rằng chư vị lời nói ra ấy là lời nói của con người, nhưng khi vượt khỏi tầng diện con người thì liền biến thành tầng tầng tầng tầng lời nói. Không đẩy chư vị tới vị trí thì lời chư vị nói ra sẽ không cứu được chúng sinh. Tới rồi mà tâm tính còn không tới vị trí thì cũng không điều động được công.

Nhưng khi chư vị đối mặt với các tình huống khác nhau, khi công đức tâm tính đều đang tiến về viên mãn,

chư vị cần phải đưa tâm tính chư vị đề cao lên một cách hết sức thực tại, thì mới được. Trong tu luyện, vẫn có rất nhiều chấp trước cần phải trừ rớt đi, do đó khi chư vị làm tròn lời hứa, khi đối mặt cuộc bức hại này, chư vị có thể trừ rớt những thứ bất hảo đó đi, trong hoàn cảnh cực khổ chư vị vẫn có thể đi giảng chân tướng, thực hiện những việc của đệ tử Đại Pháp, thì cái công đó mới có thể không rớt xuống, công đức tâm tính đều sẽ lên. Chư vị không đi thực thi, hoặc không muốn làm tốt, thì công sẽ bắt đầu rớt xuống. Chư vị lại làm được tốt, thì nó lại thăng lên một chút, chư vị làm không tốt, thì nó lại hạ xuống một phần. Tu luyện của chư vị chính là tu tâm tính.

Một số đệ tử Đại Pháp rời khỏi đội ngũ các đệ tử Đại Pháp, rồi [nay] quay trở lại, [thì] chư vị đừng xem họ như học viên cũ, nhất định đó! Là vì họ lúc đó tuyệt đối giống như người thường, Pháp mà trước đây từng học thì họ hoàn toàn không nhớ nổi nữa, đệ tử Đại Pháp nên là trạng thái nào thì họ toàn bộ không biết. Chư vị nhất định không được coi họ như học viên cũ, nhất định phải đối đãi với họ như học viên mới, thì họ mới có thể vượt qua. Nếu không, chư vị coi họ như học viên cũ, lại để họ xuất ra, họ sẽ chịu không nổi, tiếp thụ không nổi. Họ hoàn toàn là học viên mới.

Đệ tử: Trong «Hồng Ngâm III», «Hồng Ngâm IV» có nhiều lời bài hát mà Sư phụ công bố. Con có thể qua phương thức WeChat để đưa đến bạn bè thân quyến chăng?

Sư phụ: Đưa bạn bè thân quyến thì không thành vấn đề, [nhưng] chư vị tốt nhất đừng dùng website đó của người thường.

Nói tới đây thì tôi bảo chư vị này, có người lên chụp tiết mục Thần Vận, lớp múa của Đại học Phi Thiên rồi đưa lên mạng lưới Internet. Chư vị có biết tại sao tôi không phát đĩa DVD Thần Vận nơi xã hội, không phát lên mạng Internet? Xã hội này đã loạn rồi, mạng lưới Internet cũng là đủ thứ bất hảo đều được trộn lẫn trong đó, quả thực như ma quỷ, đang quay vòng ở đó, cái gì tiến vào đó cũng bị trộn lẫn ở đó, hỗn loạn ở đó gây nhiều loạn xã hội, nhân tâm, đạo đức, truyền thống, làm thay đổi trạng thái sinh sống của con người, ngư long hỗn tạp. Tôi không muốn những điều thần thánh bị đưa vào hang ổ ma quỷ đó. Ai làm thế, thì hãy gỡ xuống. Tất nhiên, không tính quảng cáo Thần Vận và những gì của Đại học Phi Thiên đặt lên đó có mục đích. Tương lai đưa ra triển hiện mới là tốt đẹp nhất.

Đệ tử: Con là đệ tử từ Đức. Con có 2 câu hỏi. Một là, [vụ việc] tại Hàn quốc Thần Vận không thể lên diễn, những chúng sinh lẽ ra được đắc cứu thông qua Thần Vận phải chăng vì thế không thể được cứu?

Sư phụ: Có những việc là điều mà đệ tử Đại Pháp có thể làm, có những việc không là điều mà đệ tử Đại Pháp có thể làm. Bởi vì ý nguyện của người ta là ở vị trí số 1, phải là họ muốn được cứu, thì chư vị mới có thể cứu. Họ không biết, thì có thể giảng chân tướng, sau đó xem họ suy nghĩ thế nào, là như vậy. Nhưng mà, như mọi người đã biết, có rất nhiều bài học giáo huấn lịch sử.

Không nói xa, chúng ta nói gần nhé. Đoàn Nghệ thuật Thần Vận từng phát sinh sự việc giống thế ở Hy Lạp, Thần Vận đến rồi mà không cho vào rạp, không cho biểu diễn, từ chính phủ đến rạp diễn đều quyết định như thế, công nhiên huỷ hợp đồng. Qua một năm

kinh tế dân chúng Hy Lạp sụp đổ. Đúng không? Năm ngoái Thần Vận đi Ecuador biểu diễn, nó không cho biểu diễn, ngay cả vật tư gửi qua đó cũng bị phá rồi, suýt nữa ảnh hưởng đến trạm biểu diễn tiếp đó, vô cùng tà ác. Tuy rằng ấy là tà đảng Trung Cộng gây rối loạn đảng sau, nhưng quyết định kia là do chính phủ đưa ra. Qua một năm, năm nay mọi người thấy cả rồi, toàn quốc động đất, toàn bộ quốc gia như huỷ đi, chết hàng bao nhiêu người! Như chư vị biết còn một số [ví dụ] nữa, phải vậy không? Tại sao như thế?

Chư vị biết chẳng? Chư Thần nhìn nhận rằng nhân loại vốn từ lâu đã không được nữa rồi và vốn nên bị huỷ diệt, nhân loại vốn là không qua được năm 1999 đâu, bởi vì Đại Pháp muốn cứu chúng sinh, [nên] kéo dài thời gian nhân loại. Nói cách khác, mục đích nhân loại lưu lại [thế này] là để xem nhân loại có thể được cứu hay không, cứu lấy bộ phận mà đáng nên được cứu. Cự thế lực cũng như thế, cách làm thì là dùng một bộ biện pháp của chúng, nhưng cũng là mục đích ấy, tuy không thể khiến nhiều người hơn nữa được cứu. Sự phụ sẽ không an bài huỷ diệt ai cả, nhưng những gì cự thế lực an bài thì là như thế. Các người không muốn được cứu nữa, thì phúc phận sẽ bị triệt bỏ, [trở thành] địa phương không được cứu nữa. Triệt bỏ đi thì cái gì cũng có thể xảy ra, trời đổ đất sụp là đều có thể xảy ra. [Nên] kinh tế xong rồi, từ đó thì cái gì cũng có thể xảy ra. Chính là định ra như thế.

Tôi không phải đang nói chuyện giật gân, mà tại sao trùng hợp thế? Tất cả nơi nào ngăn trở việc cứu người thì đều nảy sinh sự việc, chính là bằng như nói rằng ‘chúng tôi không để chư vị cứu’, những việc này

không đơn giản đâu. Lưu lại con người ấy là vì để được cứu, các vị không cho cứu phải không? Vậy không cho cứu thì không tính các vị nữa, là ý tứ đó đúng không? Còn có một số địa phương, mà tôi không nói nữa, đều xảy ra những việc như thế.

Đệ tử: Bức hại vẫn tiến hành một cách tàn khốc, hơn 80% chúng sinh Đại Lục vẫn chưa được cứu. Ấy vậy mà, rất nhiều đệ tử Đại Pháp bắt đầu bận rộn cuộc sống an dật cá nhân, buông lơì tinh tấn.

Sư phụ: Là như thế. Tôi vừa giảng chính là vấn đề này, cũng rất nghiêm trọng rồi. Nếu thật sự không làm tốt những việc đệ tử Đại Pháp nên làm, thế thì không được đâu, là vì chư vị là đệ tử Đại Pháp, sinh mệnh của chư vị là do Đại Pháp thành tựu.

Đệ tử: Con là đệ tử Đại Pháp từ Đức. Có học viên phương Tây không lý giải một số bài viết của Đại Kỳ Nguyên, ví như khen ngợi một số việc mà người lãnh đạo Trung Quốc hiện nay làm.

Sư phụ: Nếu tán dương [việc] ông ta bắt quan chức tham nhũng và kẻ xấu, thì hẳn là không thành vấn đề. Những cách làm khác, những việc người thường thì chư vị đừng tùy tiện tán dương, cũng đừng tùy tiện quản.

Đệ tử: Một số học viên phương Tây cá biệt vì việc này mà nảy sinh hoài nghi tính chân thực của Đại Kỳ Nguyên.

Sư phụ: Chính như tôi vừa giảng đó, chúng ta là tới cứu người, không phải làm đấu tranh chính trị. Đối với một số người lãnh đạo Trung Quốc cũng vậy, người khác cũng như thế, [nếu] gộp cả lại đả [kích], thì không được. Chúng ta là tới cứu người. [Người đó] chưa từng bức hại hay phản đối Pháp Luân Công, trái lại, còn trừ

bỏ các trại cưỡng bức lao động, [mà] trại cưỡng bức lao động là nơi làm những gì? [Là nơi] chuyên môn bức hại đệ tử Đại Pháp. Cả những người cầm đầu phòng “610” cũng đều bị bắt, tuy là [lấy danh nghĩa] bắt những phần tử hủ bại trong chính phủ, nhưng dù lấy phương thức nào mà làm thì đều là việc tốt, chẳng phải vì Pháp Luân Công mà làm ư. Cựu thế lực kia nói rằng, [nếu] lấy danh nghĩa Pháp Luân Công mà làm, thì những việc này chẳng phải kết thúc rồi? Dừng lại rồi? Dừng lại thì chẳng phải là kết thúc sao? Đúng thế. Là lấy phương thức đó mà làm, vừa có thể đánh thức người ta, vừa có thể để người ta cảm thấy bức hại Pháp Luân Công là có báo ứng, vừa có thể có lợi cho đệ tử Đại Pháp giảng chân tướng, người [kia] đã làm việc có lợi cho Đại Pháp, làm việc có lợi cho việc cứu người. Không thể đi công kích người chưa từng bức hại Pháp Luân Công. (mọi người vỗ tay)

Đệ tử: Bốn năm nay website tiếng Thái Lan thiếu cập nhật, gồm cả «Luận Ngữ» mới còn chưa đưa lên website, nhưng mà học viên Thái Lan phiên dịch các bài kinh văn mới rất kịp thời. Phải chăng cần coi trọng hơn và điều phối tốt hơn về phương diện liên quan?

Sư phụ: Phải rồi. Việc mà đệ tử Đại Pháp làm là cần chú ý, cần làm các việc đến nơi đến chốn.

Đệ tử: Đoạn thời gian gần đây có học viên Đài Loan ABC tới Thái Lan, kiến nghị học viên Thái Lan khi giảng chân tướng nên giảng về Sáng Thế Chủ.

Sư phụ: Lại loạn rồi. Việc giảng chân tướng chưa có thay đổi!

Đệ tử: Con đặc Pháp tại Đức, tới Thổ Nhĩ Kỳ. Các học viên địa phương Thổ Nhĩ Kỳ sau khi học Pháp là không

giao lưu, nói là tự ngộ, [con] cảm thấy không có thành một chỉnh thể. Tại Đức, mọi người giao lưu [chia sẻ] rất cởi mở.

Sư phụ: Phải rồi, nhìn thấy vấn đề thì hãy kịp thời nói cho họ. Đệ tử Đại Pháp bắt kể ở đâu trên toàn thế giới, đều nên là một chỉnh thể, cần giao lưu giao lưu giữa mọi người với nhau. Sư phụ yêu cầu mọi người làm thế nào thì hãy làm như thế, trong Pháp yêu cầu thế nào thì chớ vị hãy làm như thế, là như vậy. Không được tự mình đơn độc làm ra cái dạng gì khác.

Đệ tử: Học viên Đài Loan giảng chân tướng trên Internet số người càng ngày càng ít, nhưng người Trung Quốc sử dụng Internet càng ngày càng nhiều, gần 700 triệu người, nên đột phá như thế nào?

Sư phụ: Đúng thế, làm các hạng mục vẫn là học viên Đài Loan tài nguyên rất lớn, mọi người hãy làm cho tốt, nên làm cho tốt hơn chút nữa. Tôi bảo mọi người này, trong cuộc bức hại này, đệ tử Đại Pháp Đài Loan là khởi tác dụng phi thường tốt đẹp, tác dụng phi thường tốt đẹp. *(mọi người vỗ tay nhiệt liệt)* So sánh hình thể mà người Hoa hai bên bờ [Đài Loan và Đại Lục] đối mặt đã nói lên rất rõ vấn đề rồi.

Đệ tử: Trong các đệ tử Đại Pháp có hiện tượng phổ biến, học Pháp là dùng đối chiếu vào người khác, đối chiếu vào xã hội, chứ không đối chiếu vào bản thân mình.

Sư phụ: Tu luyện là tu tự mình. Có người chính là cứ mãi hướng ngoại nhìn, [nói] người này thế này không phù hợp Pháp, người kia thế kia không phù hợp Pháp. Khi thấy người ta không đúng, thì nói một chút một cách Thiện ý cho họ: Việc này phải chăng nên làm thế này nhé, chúng ta là người tu luyện, tôi nghĩ là họ

có thể tiếp thụ. Nhưng mà, chư vị không được cứ mãi ‘bạn làm thế này là không được’, khi thấy không được đúng thì trước hết nghĩ chính mình, là tại sao để chư vị nhìn thấy [việc không đúng đó], phải chăng bản thân chư vị có vấn đề, tu là tu chính mình. Nhìn thấy [điều] không đúng, chư vị nói không được thì nói với người phụ trách, bảo người phụ trách. Tu luyện bản thân là vị trí số 1. Người khác đều tu tốt cả rồi, chư vị giúp người khác tu tốt cả rồi, [còn] bản thân chư vị vẫn chưa tu tốt, thì có tác dụng gì chứ?

Đệ tử: Đệ tử Đại Pháp trợ Sư Chính Pháp và cự thế lực tham dự vào Chính Pháp, rất nhiều đồng tu không biết khác biệt căn bản giữa hai cái này là gì.

Sư phụ: Vừa rồi tôi giảng rồi, chính là khác biệt này: Sư phụ muốn Thiện giải, chúng cứ muốn cái bộ cũ. Cuộc bức hại này cũng là cự thế lực an bài, chính là chuyện này.

Đệ tử: Gần đây giảng chân tướng trên Internet ở Đại Lục, một số quần chúng muốn chúng con phát video Sư phụ dạy công lên trên Internet, và cung cấp tư liệu tải về miễn phí.

Sư phụ: Không được. Không ai được đưa Pháp mà tôi giảng lên Internet. Ai phát lên, thì người đó gỡ xuống! Chư vị là đang phạm tội, chư vị đang bôi nhọ Đại Pháp! Bất kể cái gì của Đại Pháp cũng đều không được tự ý đưa lên Internet. Tôi vừa giảng rồi, là ma quỷ loạn thế gian đẩy người ta vào vũng xoáy đó, ấy là muốn toàn nhân loại bị cuốn vào, muốn huỷ rớt nhân loại đó!

Đệ tử: Thuận theo tiến trình Chính Pháp tiến tới, người thế gian muốn luyện Pháp Luân Công càng ngày

càng nhiều, mà trong học viên việc hướng dẫn công hướng dẫn động tác không chuẩn xác...

Sư phụ: Dạy động tác [luyện] công hoàn toàn không chuẩn xác, thì chư vị cần chú ý một chút. Thông thường về đại thể không sai nhiều là khả dĩ rồi.

Đệ tử: Thỉnh Sư phụ giảng thêm một chút vấn đề chú ý an toàn sử dụng điện thoại di động.

Sư phụ: Cái này không có gì giảng. Chư vị mang thiết bị có thể nghe lén. Không chỉ gián điệp, hay chính phủ, bất kể ai tùy ý đều có thể theo dõi chư vị, vô cùng đơn giản. Chính là việc này, dù tắt hay không tắt thì cũng như nhau. Tôi đang giảng ở đây, chư vị biết đấy tà đảng Trung Cộng cũng đang nghe ở đó.

Đệ tử: Trong quá trình con đặc Pháp giảng chân tướng mấy năm nay có phát hiện một vấn đề, chính là luôn thấy trên website của Đại Kỷ Nguyên và Tân Đường Nhân những bài đả kích và vũ nhục khách [du lịch từ] Trung Quốc Đại Lục.

Sư phụ: Nên báo cáo một cách có Thiện ý, chỉ ra tại sao xã hội quốc tế không tán đồng.

Người Trung Quốc Đại Lục bị tà đảng phá hoại mất truyền thống ra ngoại [quốc] tạo thành ảnh hưởng quả thực rất không tốt. Tôi từng thấy một ảnh chụp trên mạng lưới, [chụp hình] tại cửa vào một cửa hàng chuỗi lớn cao cấp Burberry ở Luân Đôn, đường phố rất sạch sẽ, một phụ nữ du khách Trung Quốc, đang đỡ một em bé đi nặng ngay trước cửa cửa hàng. Người Trung Quốc đi đâu cũng nói chuyện ồn ào to tiếng, gọi nhau lớn tiếng, người ta ở Đại Lục quen thế rồi, [nhưng] xã hội quốc tế không chịu nổi, cái này là cần sửa. Nhưng hình tượng người Đại Lục, quả thực khiến thế giới tạo thành

ấn tượng thế rồi, người Trung Quốc ở nước ngoài đều cảm thấy rất xấu hổ, rất mất mặt. Nhưng chưa vì biết chăng? Tà đảng Trung Cộng không hề nói những điều này cho người Trung Quốc, không dạy những thứ ngay chính cho người ta, mà là có mục đích khiến người thế giới thấy người Trung Quốc như thế, nó chính là muốn huỷ mất hình tượng của các vị, phá hoại tôn nghiêm của các vị, tự người ta rất khó cảm giác ra. Tôi nghĩ, có thể là cơ hội ra [nước ngoài] nhiều lên, dần dần sẽ cảm thấy xã hội này là khác, dần dần cũng sẽ chú ý ra, cũng sẽ trở thành tốt. Thói quen đã dưỡng thành quả thực rất khó bỏ, văn hoá tà đảng dạy người ta đấu [đá] khiến cả tính cách người ta cũng biến đổi. [Thành] tính cách cứ phải bộc phát lập tức thì mới thoải mái, tà đảng Trung Cộng dạy những thứ đó, không đổi đi thì quả thực không được.

Đệ tử: Không ít đệ tử Đại Lục hàng ngày xem tiết mục Tân Đường Nhân, gặp mặt và giao lưu về nội dung tiết mục, nói là hiểu được hình thế và động thái. Con cho rằng đệ tử Đại Lục có điều kiện nên đọc Minh Huệ Net nhiều hơn, Tân Đường Nhân chủ yếu là cho người thường xem, [như thế] đúng không?

Sư phụ: Đúng thế. Hình thế xã hội, [nếu để] liễu giải hình thế xã hội, xem Tân Đường Nhân thì không thành vấn đề. [Còn] giao lưu [giữa] các đệ tử Đại Pháp, tôi nghĩ, vẫn là xem những website về giao lưu tu luyện của đệ tử Đại Pháp thì tốt hơn. Là có một số người không coi trọng Minh Huệ lắm. Học viên cũ không có thời gian, [còn] học viên mới thì tôi cảm thấy thường xuyên đọc Minh Huệ, quả thực rất có trợ giúp đối với

họ! Những bài giao lưu trên đó, liễu giải các việc Đại Pháp, thì lên đó đọc, là toàn diện nhất.

Đệ tử: Có học viên tham gia cái gọi là “Mặt bằng hỗ trợ nhau tài chính”, lợi tức mỗi ngày là 1%, trên thực tế đó là lừa đảo. Họ đang không ngừng tham gia...

Sư phụ: Cái gì cũng đang dẫn dụ người ta. Xã hội này chính là đang dẫn dụ người ta! Mục đích dẫn dụ người ta không chỉ là không để chư vị đắc Pháp, mà là muốn huỷ xã hội nhân loại. Hiện nay toàn xã hội người ta đều không đúng đắn, cái gì cũng không vận hành được. Hiện nay rất nhiều công ty lớn đã hết sức nhúc nhủ về [vấn đề] trò chơi máy tính, rất nhiều trường học cũng rất nhúc nhủ rồi. Con người cứ thế này tiếp thì sẽ biến thành dạng gì? Nhưng không ai có biện pháp. Làm người tu luyện, chư vị cần minh bạch, cần tự giác, tự khắc chế, [nhớ] nghĩ rằng những cái đó nên là điều chư vị cần buông bỏ đi, hơn nữa cần giúp người thường, vẫn cần cứu người thường, [nếu] chư vị còn sa lầy ở đó, thì làm sao bây giờ? Những cái đó quả thực có thể khống chế người ta, rất nhiều ví dụ rồi.

Giảng bấy nhiêu thôi. Là vì những đệ tử Đại Pháp tổ chức đại hội họ thấy thời gian đã không ngắn rồi, do đó cũng không đưa tờ câu hỏi cho tôi nữa, (mọi người cười) những gì đưa lên thì tôi đã giảng xong rồi, vậy giảng bấy nhiêu thôi. (toàn trường đứng lên vỗ tay không ngừng) Các đệ tử Đại Pháp, tuy rằng Sư phụ nói có nặng một chút, [ấy] cũng là để chư vị phấn chấn lên, bởi vì chư vị là hy vọng của nhân loại! Hy vọng của chúng sinh vũ trụ! Chư vị cũng là hy vọng của Sư phụ đó!

Không chỉ là đệ tử Đại Pháp, nhân loại hiện nay, lứa nhân loại hiện nay, đều sẽ thấy bước tiếp theo. Trong tương lai không xa, hết thảy sẽ có phân biệt ra. Nhân loại đi tới bước này rồi, các chính phủ đều không có biện pháp. Tôi cảm thấy họ đang nghĩ một vấn đề. Đang nghĩ gì? Khiến con người tiến bước một cách thật an bình, thật an ổn cho đến bước cuối cùng là được tính là xong. Tôi nghĩ họ chính là có lối nghĩ thế, họ cũng không có năng lực giải quyết.

Hiện nay phát hiện của khoa học, nhận thức về vũ trụ quả thực là kinh thiên động địa. [Nhưng] trái lại, nhân loại dưới sự dẫn động của tư tưởng hành vi hiện đại, là không nhìn thấy những điều ấy, không quan tâm những điều ấy. Xã hội nhân loại đã nguy hiểm lắm rồi. [Đây] không phải là giạt gân đầu, trước đây Sư phụ không giảng những cái này. Đệ tử Đại Pháp cần biết có cảm giác khẩn cấp, chư vị cần xứng đáng với xưng hiệu của mình, chư vị cần nghĩ tới [thệ] ước mà tự mình đã ký. Không chỉ là chư vị các đệ tử Đại Pháp, tất cả những người tới trên mặt đất này đều từng ký [thệ] ước rồi. Từ không gian khác mà nhìn, quả thực là biến hoá long trời lở đất, nhưng là cõi người nơi đây, con người dường như đang ngủ mê mết cả.

Đánh thức họ, là trách nhiệm của chư vị. Cứu độ họ, là trách nhiệm của chư vị. Thần Vận đang khởi tác dụng ấy, các hạng mục của đệ tử Đại Pháp cũng đang khởi tác dụng ấy. [Đệ tử nào] không tham dự hạng mục, mỗi từng đệ tử Đại Pháp đều cần đi làm, gắng sức giành thời gian để làm các việc cứu người, làm tốt những gì mình cần làm, đồng thời giành thời gian tu luyện chính mình.

Chư vị không thể ly khai Pháp, ly khai Pháp thì chư vị chính là người thường. Dù làm các việc của đệ tử Đại Pháp thì vẫn là người thường đang làm, cũng không phải đệ tử Đại Pháp đang làm, do đó chư vị ắt phải tu luyện. Chỉ có tu luyện, chư vị mới có thể có năng lực, có năng lượng mà có thể giải quyết vấn đề này. Giảng chân tướng không chỉ là giảng rõ đạo lý. Chư vị biết chăng? Khi giảng đạo lý giữa người thường với người thường, rất nhiều lúc cũng không phải chỉ là giảng rõ [đạo] lý đâu, là những gì họ giảng xuất ra, khiến cho lối nghĩ của đối phương bị áp lại, đối phương mới nghe theo họ, mới tin họ nói. Có rất nhiều người sẽ thấy cái này. Rằng khi giảng chân tướng cho người thường, năng lực của chư vị sẽ giải thể những thiên kiến, sẽ khiến những thứ bất hảo, những thứ không tốt trong đầu não của họ bị giải thể rớt đi, bản thân [việc đó] chẳng phải cứu độ sao? Chư vị nếu không tu luyện thì chư vị nào có năng lực đó? Đối đãi vấn đề tu luyện, có người nói họ là bạn bè của tôi, tôi nói một chút là được rồi, kết quả nói ra vẫn hoàn toàn không được. Chuyện nhỏ, những việc con người thì được, [nhưng] những việc liên quan đến bản chất sinh mệnh, mà dùng biện pháp con người thì không được, do đó về tự thân đệ tử Đại Pháp đề cao cần nỗ lực hơn nữa.

Chư vị là hy vọng của nhân loại. Chư vị ắt phải làm thật tốt. Chư vị ắt phải gánh trách nhiệm của chư vị. Chư vị ắt phải đi cứu độ chúng sinh, thì mới có thể viên mãn bản thân chư vị, mới có thể khiến việc này không hoài phí! [Tôi] giảng bấy nhiêu thôi, cảm ơn mọi người. *(toàn trường vỗ tay thời gian lâu, Sư phụ nhận hoa rồi quay lại bục giảng)*

Sau mỗi lần Pháp hội, tôi đều muốn nghe và thấy tin tức về việc chư vị làm tốt hơn nữa sau Pháp hội. *(toàn hội trường vô tay nhiệt liệt)*

●●●●●●●●

Ghi chú: *(ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo).*

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2016/5/26/329288.html>

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2016/5/31/157233.html>, <http://en.minghui.org/html/articles/2016/6/1/157248.html>

Dịch ngày: 28-7-2016; chỉnh sửa 17-12-2018; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

- **bảo mã:** (i) ngựa quý; (ii) BMW (tên thương hiệu xe hơi).

- **đời tu bất tu:** trong bài này dịch là *lúc tu lúc không*.

- **bất khả tư nghị:** không thể nghĩ bàn, kỳ diệu, khó tin nổi.

- **Human Harvest** hoặc **Dauids and Goliath, Đại Vệ chiến Hồng Ma:** tên một bộ phim tài liệu năm 2014 về tội ác mổ cướp tạng đang diễn ra ở Trung Quốc; phim đoạt một số giải thưởng quốc tế, trong đó có giải *Peabody Awards* năm 2015. Dauids (Đại Vệ) là nói về hai ông David Matas và David Kilgour, người có công rất lớn trong việc vạch trần tội ác này; và bộ phim cũng là căn cứ trên công trình của hai ông. Lưu ý là trong Kinh Thánh và văn hoá phương Tây, câu chuyện David chiến thắng người khổng lồ Goliath cũng rất nổi tiếng; đó là một trong những chiến tích của anh hùng David thời trẻ, trong cuộc so tài hoàn toàn không cân sức giữa một bên yếu nhưng đại diện cho chính nghĩa và một

bên hùng mạnh. “Ma Đỏ” (Hồng Ma) thường được hiểu là tà linh cộng sản, hoặc tà đảng Trung Cộng.

- **đại hiển:** thường được hiểu là hiển thị rõ ràng những kỳ tích, thần tích, thần thông ra cho nhiều người thấy.

- **hỗn thủy mô ngư:** *khấy nước mò cá*, gây rối loạn để từ đó thủ lợi.

- **khuyến tam thoái:** khuyên, khuyến khích, khích lệ thoái xuất khỏi các tổ chức của đảng cộng sản.

- **lao giáo sở:** (sở giáo dục bằng lao động) trong bài này dịch là *trại cưỡng bức lao động*.

- **ngư long hỗn tạp:** (thành ngữ) cá và rồng lẫn lộn, nơi mà tốt xấu lẫn lộn, người tốt người xấu đều có.

- **người lãnh đạo Trung Quốc hiện nay:** theo ngụ ý của người dịch, thì trong bài này là nói về Tập Cận Bình.

- **thiên kiến:** nhận thức kiến giải (*kiến*) sai lệch (*thiên*).

- **trung tâm chi quốc:** *nước ở trung tâm* (diễn nghĩa theo nghĩa bề mặt).

- **tàn khuyết bất toàn:** khuyết thiếu, tàn tật, không trọn vẹn hoàn chỉnh.

- **vô trung sinh hữu:** trong bài dịch là *từ không thành có*; trong một số ngữ cảnh cụ thể, thì có thể là ám chỉ việc từ lập tử vi quan hơn mà tổ hợp thành vật chất ở hồng quan hơn.

- **vô tỷ:** không gì sánh nổi.